

ARMANÇ

Sal 6 • Cotmeh • 1984

*büyük sanatçı
Yılmaz Güney'i
unutmayacağız*

56

YENİ KATLIAM PROVALARI HALKIMIZI YILDIRAMAZ

Sömürgeci faşist diktatörlük, 15 Ağustos'ta Erüh ve Şemdinli'de girişilen provokatif eylemleri bahane ederek, Türkiye Kürdistanı'na karşı seferberlik ilan edencesine saldırıya geçti. Bu saldırıda yüzbinlerce insan maddi veya psikolojik işkenceye tabi tutuldu, binlerce insan gözaltına alındı, birçok köy evi yağdırılan bombalarla yerle bir edildi. Yine bu saldırılar sırasında, içlerinde kadın, çocuk ve yaşlıların da bulunduğu birçok insanın katledildiği biliniyor.

Türkiye Kürdistanı'nın Irak, İran sınırından Van Gölü'ne dek uzanan bölümü sıkı bir kuşatma altında olduğundan, bölgeye giriş-çıkışlar çok göçlükle yapılabilmektedir. Bu nedenle de katledilenlerin sayısı ilgili kesin bilgiler edinilemiyor. Yalnızca 26.09.1984 tarihinde Pertarin bölgesindeki Zorava ve Mirkitik köylerine yapılan bombalı saldırıda 6 çocuğun hunharca katledildiği gelen bilgilerde kesin kaydıyla ifade ediliyor. Bölge halkından yakalanan sadece Siirt ve Diyarbakır'daki işkencehanelerde sorguya çekilenlerin sayısı ve resmi açıklamalara göre bile 437 kişidir. Fakat Segirik (Senoba) köyündeki Alayda kurulan toplama kampındakilerin sayısı ve akıbetleriyle ilgili hiç bir bilgi edinilemiyor.

Bölgede katliam boyutunda sürdürülen operasyonu yönetmek, askeri birliklere moral ve halka da gözdağı vermek amacıyla Jandarma Genel Komutanı, Genel Kurmay Başkanı, İçişleri Bakanı ve Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanından sonra, diktatör Evren'de bölgeye gitti. Evren, 3 Ekimde Tatvan'da yaptığı konuşmada "halktan güvenilir kişilere silah dağıtılacaktır" dedi. Bu konuda 1920'de Atatürk'ün zamanında çıkarılan bir yasaya dayanan bir kararın alındığını da açıklayan Evren, "ihtiyaç duyulan her yerde bu karar uygulanacaktır" dedi. Diktatörlük, 650 bin ordusu ve polis gücüyle Kürt halkının mücadelesini basıtmayacağını biliyor. Bu nedenle "kahraman ordu" sunu (!) daha fazla yıpratmadan Kürt halkına ve onun örgütlü güçlerine karşı kullanmak üzere milis kuvvetleri oluşturuyor. Bu kuvvetler diktatörlüğün güvendiği işbirlikçi ve hain kişilerden oluşmaktadır. "Güvenilen" bu bir avuç çeteler sömürgeci diktatörlüğün askeri ve sivil saldırgan güçleri yanında daha pervasızca insan öldürecekler, ihbarlarda bulunacaklar ve terör estireceklerdir. Kısacası, diktatör-

lük, "güvenilen" bu insanlar aracılığıyla "güvenilmeyen" milyonlarca Kürdistanlı insanı sürekli tedirgin bir ortamda tutmaya çalışacaktır. Böylece, "güvenilen" ve "güvenilmeyen" insanlar şeklinde ikiye ayrıldığı için halk, birbirine kuşkuyla bakacaktır. Bu da halkın sömürgeci faşist düşmana karşı mücadele birliğini büyük ölçüde olumsuz yönde etkileyecektir. Bu silahlı birlikler, ayrıca aşiret çatışmalarını ve kan davalarını da oldukça körükleyeceklerdir. Yani böl ve yönet politikasıyla Kürt halkı daha vahşice birbirine kırılacaktır.

Türkes'de cinayet işleyen, terör estiren MHP'li faşistler için: "bunlar devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı oluyorlar" dememişmiydi. Hitler ve Mussolini'de "kara gömlekçiler" adlı çeteleri oluşturmuşlardı mı? İşte faşist diktatörlüğün başı Evren'in açıkladığı "güvenilir insanlara silah dağıtma" kararının altında yatan anlayış aynıdır. Görüldüğü gibi, Evren'de bir milim bile şaşmadan faşist ustalarının yolunda yürüyor, onların deneyimlerinden dersler çıkarıyor. Fakat tüm bu barbarlıklara rağmen, onun ve diktatörlüğünün akıbeti de diğerlerinden farksız olmayacaktır.

Ne Evren-Özal diktatörlüğünün her türlü barbar uygulamaları, ne de onların işlerini kolaylaştıran provokatif eylemleri tezgahlayan, Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesini ortadan kaldıramazlar.

Gerek varlık nedenlerimişçesine, Kürt halkının mücadelesini provoke etmeyi başlıca amaçları haline getirip bazı sömürgeci devletlerin Kürt halkı üzerinde oynadıkları oyunlarda figüranlık yapanların provokatif eylemlerine; gerekse de, faşist diktatörlüğün halkımız üzerindeki her türlü vahşi uygulamalarına karşı çıkmak, yürütülen imha operasyonunu durdurmak için, başta Türkiye ve Kürdistanlı güçler olmak üzere tüm demokrasi güçlerine büyük görevler düşmektedir.

Bu doğrultuda, yurt içi ve yurt dışında yükselen protesto sesleri daha da güçlendirilmelidir.

Batı Avrupa'nın başta Danimarka, İsveç, Fransa, Almanya gibi ülkelerde Kürdistanlı ve Türkiyeli ilerici güçler, faşist diktatörlüğün bu vahşi saldırısına karşı çeşitli biçimlerde protesto eylemleri gerçekleştirdiler.

Armanc muhabirinin bildirdiğine göre, Dünya Barış Günü nedeniyle Danimarka'nın Başkenti Köpenhang'da bir toplantı düzenlendi. Türkiyeli İşçiler Birliği "FAT" lokalinde yapılan bu toplantıda, emperyalizmin tirmandığı uluslararası gergin duruma barış hareketinin önemi vurgulandı. Ayrıca, faşist diktatörlüğün Orta Doğu halklarına karşı oluşturduğu tehdide dikkat çekildi. Bu toplantıda yapılan konuşmalardan birinin özetini sizlere sunuyoruz.

ARMANC

İçinde bulunduğumuz dönemde dünya halklarının barış mücadelesi oldukça ileri boyutlara varmıştır. Yer yüzünde, her hangi başka bir sorun, insanları bu oranda yakından ilgilendirmemiş ve onları bu ölçüde etkilememiştir. Kuşkusuz açlık giyinme ve barınma sorunları insanların çözmesi gereken en doğal, en insani ve dolayısıyla en önemli sorunları olarak sure gelmiştir. Ancak unutulmaması gereken bir şey vardır; o da ancak yaşamla birlikte bu sorunların gerçek bir analım kazanılabileceğidir. Yani insanlar yaşadıkları, hayata oldukları zaman bu sorunları çözebilirler. Nükleer bir savaş tehlikesinin giderek arttığı ve insanlığın toptan yok olma sorunuyla karşı karşıya olduğu bir dönemde, doğal olarak tüm insanlığı en yakından ilgilendiren ve çözülmesi en acil hale gelen sorun insanlığın yaşama hakkının garantilenmesi sorunudur. İşte, barış savaşımının yığınsallığının temelinde bu ortak ve en doğal talep yatıyor.

Termo-nükleer ve biyolojik silahların miktarı bütün insanlığı bir kaç defa yok edebilecek düzeye vardırılmasına rağmen, gözü dünmüş emperyalist silah tekelleri yine tatmin olmuyorlar. Gelişmiş kapitalist ülkelerde, sanayinin ağırlık yönünü her geçen gün daha belirleyici olarak, silah sanayileri oluşturuyor. Bugün, en başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin bir çoğunda ekonomide veya politikada olsun' egemen olan kesim silah tekelleridir. Bu ülkelerin bütçelerinin çok önemli bir miktarı, (örneğin 1980'de ABD'nin tüm bütçesinin %25-30'u silahlanmaya ayrılırken bu dönemdeki ekonomik gelişme oranı ise sadece 3,5 te kalmıştır) silah üretimine ayrılmıştır. Ekonomik bunalım boyutlanır, işsizlik ve açlık çığ gibi büyür, yaşam bu ülke işsizleri için çekilmez bir duruma gelirken, silah sanayi kopleksleri dur-

Devamı sayfa 18'de

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELE BARİŞ MÜCADELESİNİN BİR PARÇASIDIR

madan silah üretiyor ve karlarına kar katıyorlar.

Silah tekellerinin yarattığı bu problemler salt emperyalist ülkelerin halklarını değil; sosyalist ülkeleri ve az gelişmiş ülkeleri oldukça etkilemektedir.

Sosyalist ülkeler emperyalizmin bu korkunç silahlanması karşısında kendi güvenliklerini korumak için önlem almak zorunda kalyorlar.

Savaş ve silahlanma sosyalizmin idealleriyle çelişen şeylerdir. Çünkü sosyalizm insanlığın mutluluğu ve refahı demektir. Onun için barışı savunmadan, insanlığın neslinin devamını sağlamadan daha önemli bir şey yoktur ve olamaz. Kaldı ki sosyalist ülkelerde kar elde edecek ne tekeller ve ne de benzeri bir zümre vardır.

ABD emperyalizmi, diğer NATO ülkelerinin yanında, kendisine bağımlı, geri ülkeleri de silahlanmaya zorlamaktadır. Silahlanmaya giren geri kalmış veya az gelişmiş ülkelerde ekonomik olarak büyük kayıplara uğramaktadırlar. Zaten açık veren bütçelerinin önemli bir kısmını silahlanmaya ayırınca ekonomik çıkmazları daha da büyüyor. Ve bu da emperyalizme olan bağımlılıklarını arttırıyor.

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler iki farklı sistemin barış içinde yan yana yaşaması ve uluslararası yumuşama için silahlanma ve soğuk savaşa karşı kesintisiz bir mücadele veriyorlar. Silahlanma yarışına ken dilerini kaptırmamışlar ve silahlanmada emperyalizme üstünlük elde etmek gibi bir amaçları da olmamıştır. Silahlanmadaki tırmanışın geçmişine bakıldığında bu açık bir şekilde kendisini gösterir ve hangi türde ve hangi nitelikte olursa olsun, herhangi bir silah, önce emperyalist ülkeler tarafından üretilmiş, ondan sonra da Sovyetler Birliği kendisinin, müttefiklerinin ve diğer dünya halklarının güvenliği için onu üretmek zorunda kalmıştır.

Kaldı ki sosyalist sistem termo nükleer; yani toptan bir yok olma savaşının önüne geçmek için yapılması gereken hertürlü fedakarlığı yapmış, barış için, insanlığın geleceği için sürekli uzlaşmadan yana olmuştur. Bunu, emperyalist politikacılar gibi sadece lafla değil somut partiğiyle de göstermiştir. Bunun en somut örnekleri Avrupa'da konumlandırılmış kıtalararası roketlerin ve askeri birliklerin bir kısmını çekmesi ve hepsinden daha önemlisi, aynı zamanda ba-

riş açısından da sorunun can alıcı yönünü oluşturan ilk nükleer savaşı başlatan ülke olmayacağını açıklamıştır. Tüm bunlarla birlikte SSCB, daha bir dizi somut ve çözümleyici öneri getirmiştir. Örneğin:

-Askeri bloklaşmanın genişletilip yaygınlaştırılmaması, aksine süreç içinde blokları dağıtmak

-Ülkelerin bağımsızlık ve içişlerine karışılmaması

-Önce stratejik nükleer silahlar olmak üzere geleneksel silahların da üretiminin dondurulması, daha sonra da aşama aşama yok edilmesi

-Nükleer bombalardan arındırılmış bölgelerin oluşturulması

-Biyolojik silahların yasaklanması

-Savaş propagandası yapılmasının suç sayılması

-Uzayın barışçıl amaçlarla kullanılması

-Askeri paktlar arasında saldırmazlık anlaşmasının imzalanması

Tüm sağ duyulu öneriler dünya halkları büyük bir ilgi ve sevinçle karşılarken ABD emperyalizmi Sovyetler Birliğinin bu girişimlerini karalamak için temelsiz suçlamalarla da yetinmiyor; savaş propagandasını yapmaya devam ediyor. Sovyetler Birliğinin ilk nükleer saldırıyı yapacak ülke olmayacağını açıklaması ve emperyalistlerin de dünya halklarına böyle bir teminat vermesi gerektiğini belirtmesi üzerine ABD, şu tutarsız gerekçeyi öne sürdü; "böyle birşeyi kabullenmek bu kez geleneksel silahlarla bir savaşın çıkmasını arttıracaktır." "Geleneksel silahlarla yapılacak bir savaşı da yasaklayalım" dendiğinde bu kez, sorunu geçiştirmeye ve başka yönlerden çarpıtmaya başladı.

Görülen oydu ki başta ABD olmak üzere, emperyalistler, savaş kışkırtıcılığı ve hızlı silahlanma tırmanışını göstermede kararlı görünüyorlar.

Ama Sosyalist Sistem, Avrupa, Amerika barışseverleri ve ezilen dünya halkları da barışı koruma mücadelesinde kararlıydılar. Çağımızda barış mücadelesi öyle bir niteliğe bürünmüştür ki artık demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin tamamlayıcı ve vazgeçilmez bir ögesi haline gelmiştir. Anti-emperyalist, anti-sömürgeci ve anti-faşist mücadele ile barış mücadelesi iç içe geçmiştir.

Bugün bir barut fıçısı gibi patlamaya hazır bir kıvılcım bekleyen Orta-

Doğu, savaş açısından kritik bir bölge olma özelliğini halen sürdürüyor.

Türkiyenin NATO paktına üye olması ve saldırgan, yayılmacı bir karaktere sahip olan faşizmin de Türkiye'de iktidarda olması durumu, Türkiye ve Kürdistan halkları için durumu daha da tehlikeli bir düzeye vardiıyor. Bugün Türkiye ve Kürdistan topraklarında 60 civarında ABD üssü vardır. Bu üsler Sovyetler Birliği ve diğer bölge halklarına karşı nükleer birer saldırı üsleri olacak şekilde yeniden düzenlenmiş, geliştirilmişlerdir.

Yine bu amaçlarla Türkiye ve ABD arasında bir dizi kölelik anlaşmaları imzalanmıştır. Bu anlaşmaların en ilginç gerekçelerinden biri şudur: NATO'nun bir görevlisi: "eğer Avrupa'da nötron roketlerinin yerleştirilmesi bir sorun yarattırsa, bunları Türkiyenin doğusuna (yani Kürdistan'a -Arm.) yerleştiririz. Burada hem bir sorun çıkmaz hem Türkiye'ye de fazla bir zarar vermez. Çünkü orada yaşayanların nüfus oranı Avrupaya göre daha azdır. Dolayısıyla buraya bir şey olsa da fazla önemli değil" diyerek küstahça ama halkımıza karşı beslediği canice duygularını açık bir şekilde ifade etmiştir. Böyle bir gelişmeden Türkiye faşizminin memnun olmaması için hiçbir neden yoktur. Çünkü öteden beri halkımıza karşı görülmedik baskı ve yıldırma hareketini sürdüren sömürgeci faşist Türk devleti, Kürdistan halkının tarihten tamamen silinmesini zaten canı-günülden ister.

Sovyetler Birliğinin burnunun dibine yerleştirilecek olan bu atom roketleri bir savaş anında doğal olarak ilk etkisizleştirilmesi gereken tehlike olacağından, ülkemiz bir yıkıntı ve kül birikintisine dönüşecektir. Bir yıkıntı ve kül birikintisine dönüşen Kürdistan için bağımsızlık ve sosyalizm bir anlam oluşturmayacağına göre -bu durum dünyada çıkacak bir nükleer savaş için de böyledir.- halkımız için özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi ile barış mücadelesi bütünleşmiş iç içe geçmiştir. Diğer yönüyle, emperyalizmin Kürdistan daki savaş üsslerine, gözetleme radarlarına ve onun Kürdistan'daki karakolunun bekçiliğini yapan faşist Türk cuntasına karşı verilen mücadele anti-emperyalist savaş karşıtı bir mücadeledir ve barış mücadelesinin bir parçasıdır.

SÖMÜRGEÇİ CELLATLAR UYGAR OLAMAZ!

Bilindiği gibi ülkemiz Kürdistan Türkiye ile beraber son 4 yıldır, sömürgeci faşist iktidarın en ağır baskılarını yaşamaktadır Sömürgeci faşist cellatlar, son 4 yılda sistemli olarak sürdürdükleri faşist terörle halklarımıza kan kusturmaktadırlar. Sömürgeci faşist baskı ve terör sonucu yüzlerce namuslu vatan evladı yaşamını yitirdi. Bir o kadar da sakat kaldı, veya delilerek yaşamın karanlığına girdi. Ancak sömürgeciler her yerde aynı yöntemlerle halkın üzerine gitmiyorlar. Halkın tepkisini üzerlerine çekmemek için her yerin durumuna uygun, sistemli ve planlı yöntemlerle hareket ederek, faşist baskı uygulamalarını sürdürüyorlar. İşte bu sistemli ve planlı yöntemlerini bizim birim de de kullanarak, ilçemiz halkı üzerindeki faşist baskılarını sürdürmeye devam ediyorlar. Ben burada Kürdistan genelinde uygulanmakta olan baskıların sadece ilçemizdeki biçimlerini anlatmaya çalışacağım.

12 Eylül den sonra iktidara gelen faşizm; Bizim ilçede ilk önce devrimci ve yurtsever avına başlayarak, yüzlerce devrimci, ilerici ve yurtseveri tutuklayarak, işkencelerden geçirdi. Bir çoğuna 10 ila 20 yıl arasında değişen cezalar verildi. Bu işi yaparlarken de en başta faşist ilçe kaymakamı ve işbirlikçileriyle birlikte hareket ettiler. Faşist ilçe kaymakamı 12 Eylül den önce de ilçemizde görev yapıyordu. O dönemde de Devrimci-Demokratların mücadelelerinin genelde olduğu gibi, özgülde kaymakama karşı tavır almasına yolaçmıştı. Aynı şe-

kilde ilçede, kaymakama karşı büyük bir nefret duymaya başlamıştı. Yine o dönemde kaymakamın yaratmak istediği provakasyonlara karşı, ilçe halkı Devrimci Demokratlar tarafından dağıtılan bildirilerle uyarılmıştı. Ve kaymakamın faşist uygulamalarına karşı mücadelede önemli başarılar kaydedilmişti. 12 Eylül öncesindeki bu durum, 12 Eylül faşist darbesiyle tamamiyle kaymakamın lehine değişti. Ve 12 Eylül den hemen sonra faşist ilçe kaymakamı Ayhan Altın, hem devrimcilerden ve hemde ilçe halkından intikam almak için açık bir baskı veterör estirmeye başladı. Bunu ilçede yaptırdığı operasyonların bir çoğunu bizzat yöneterek, ilçe halkından ve intikam almaya başladı. Sadık dostu olan belediye eski başkanıyla birlikte birçok devrimci yurtseveri işkencelere göndertti. Hiç bir suçu olmayan insanları günlerce emniyet amirliğinde ağır dayaklardan geçirdi. İşkencelere gönderttiği devrimci ve yurtseverlerin bırakılmaması ve üzerlerinde baskı yapılması için bizzat girişimlerde bulunarak, herhangi bir sabit suçu olmayan birçok insanın ceza yemesine en büyük neden kendisi oldu. Diğer yandan ilçede halk üzerinde koyu bir baskı uygulamasına geçti. 12 Eylül den önce Devrimci-Demokratların aktif çabası sonucu çok sakin bir yer olan ilçemizde halk, geceleri sabahlara kadar huzur ve güven içinde gezebilirken, 12 Eylül den sonra geceleri, saat sekizlerden sonra polis ve jandarmasının estirdiği terörden ötürü dışarıya çıkamaz duruma geldi. Hemen hergün kahvelere baskınlar ve

kahve ortalarında insanlar dövülmeye başlandı. Hele hele yabancı kimlikli biri bulununca emniyete götürülüp, sabahlara kadar işkencelere maruz kalıyordu. Gençler içinde aynı durum sözkonusu olmuş. 2-3 kişi beraber görülünce hemen polis arabası yanlarına yaklaşır, onları arabaya atarak doğru emniyete götürür, emniyette kendilerine ne geziyorsunuz diye sabahlara kadar dayak atılırdı. Sömürgeci faşist güçlerin, birimizdeki güvenlik kuvvetleri, faşist kaymakam ve işbirlikçileriyle sürdürdükleri bu faşist baskı ve terör sonucu, ilçede, özellikle gençlerin büyük çoğunluğu, dışarı çıkamaz, gezemez ve dolayısıyla rahat edemez duruma geldikleri için, ilçeyi terk etmek ve metropol şehirlerine gittmek zorunda kaldılar. Tabi faşist kaymakam hemen devreye girerek, ilçeden ayrılanların, özellikle gençlerin sabıka kaydı alma zorunluluğunu koydu. Böylece, ilçeden ayrılmak zorunda kalan insanların güvenlik soruşturmaları yapıyor, tutuklu ve mahkum olmuş devrimcilerin, akraba ve yakınları tesbit ediliyordu. Bu durumda olanlar ancak bir süre hakaret sonucu, sabıka kaydı alabiliyordu. Böylece büyük ölçüde ilçe gençlerden temizlendikten sonra, hala öcünü alamamış olan, sömürgeci militarist güçler, faşist kaymakam ve işbirlikçileri, bu kezde genelde ilçe halkına ve özellikle kendileriyle uzlaşmamış köylere saldırmaya başladılar. İlçede halkımızın ulusal giysilerine, köylerde de silah arama bahanesiyle baskılara başladılar. Birçok köye ani operasyon ve baskınlar düzenleyerek köylüleri köy ortasında toplattılar ve zorla köylülerden silah istemeye başladılar. Silahlı olmayan yoksul köylüler, insanlık onuruyla bağdaşmayan büyük hakaretlere, (köy ortasında, tüm köylülerin ve kadınların karşısında erkekler soydurularak ve ağıza alınmayacak pis kufurle, büyük kesmelere) uğradılar. Ayrıca rastgele dayak atmalar, günlük yaşamın bir parçası haline gelmişti. Köylerde bu uygulamalar devam ederken, ilçe merkezinde de benzeri uygulamalar sürüyordu. Tüm ilçe halkı, top sahasında toplatılarak, yerden süründürülüyor, ve haktan zorla silah isteniliyordu. İlçe merkezinde en büyük baskıyı yoksul halk yaşıyordu. Silahlı olmayanlar, günlerce nezarete atılıyor, tonlarca dayaktan geçiriliyordu. Buradan kurtulmak için de ya önemli miktarda para, yada silah getirmek gerekiyordu. Oysa yoksul halkın ne silahı ne de parası vardı. Ancak başkalarından borç ederek karşılıyor ve çıkabiliyorlardı. İstenilen parayı bulama-

yanlarsa, bunun karşılığını dayakla geçiriyorlardı. Bir yandan ilçe merkezinden ve köylerden bu baskılar sürerken diğer yandan da kademeli olarak baskıların biçimlerini, değiştirerek sürdürüyorlardı. Daha önce de değindiğim gibi, halkımızın ulusal giysilerinden olan şalvar giyimini yasaklamaya başladılar. Bu iş için de faşist kaymakamın kendisi bizzat polislerin eline makaslar vererek üzerinde şalvar olanın, bir daha giymemesi için uyarılması uyarıya uymayanların, kahvede, sokakta, çarşıda, nerde olursa olsun, şalvarının makasla yırtılmasını söylemişti. Bunun üzerine, ellerinde makaslarla it sürürleri gibi ilçenin her yerinde dolaşan polisler bir çok insanın çarşı ortasında makasla şalvarını yırtılar. Bu uygulama günlerce devam etti. Birçok insan bu uygulama yüzünden hem şalvarından oldu. Hem de tonlarca dayak yedi. Ancak tüm bu vahşi baskı ilçe halkımızı milli bir giysisi olan şalvar giymekten alıkoymadı, alıkoymadığı gibi, bu durum halk arasında büyük bir tepkiye yolaçtı. Bunu anlayan sömürgeci faşist güçler, geri adım atmak zorunda kalarak, bu uygulamadan vazgeçtiler. Tabi baskılar durmuyordu. Bu kez yeni bir bahaneyle halk üzerindeki baskı, devam edildi. Bahane de şuydu; Yaya kaldırılmadında yürümeyen yayalar trafik kurallarına uymadıkları için 500-5000 T.C arasında değişen para cezasına çarptırılacağını, bilerek bu kuralları uymayanların, para cezasına çarptırılacağı gibi, hapis cezasına da çarptırılacağı bildirildi. Bunun üzerine ilçede yerli halk, korkudan caddelerde bile yürüyemez duruma geldi. Kaldırımlarda bile yürüdüklerinde, her an bir polisin çıkıp, sudan bir bahaneyle onları para cezasına veya emniyette götürüp, dayak cezasına çarptırılacakları korkusuyla yürüyorlardı. Ama zavalı köylülerin çoğu henüz karardan habersiz oldukları için, ilçeye geldiklerinde caddelerde yürüdükleri gerekçesiyle, birçok kez topluca, gezenlerin hepsi emniyete götürülüp, para cezasına çarptırıldıkları gibi, bir sürü hakaret ve dayak yedikleri oldu. Herhangi bir ihtiyacını görmek için şehire bir kaç kuruş parayla gelen yoksul köylülerden, bu şekilde paraları alındıktan sonra bu kez bu yoksul köylüler, başkalarından para borç ederek, bu ihtiyaçlarını alıyor ve köye dönüyorlardı. Ancak bu uygulama da uzun sürmedi. Çünkü tüm ilçe halkı uygulamaya karşı büyük bir tepki duymaya ve artık kuralı tanımamaya başladı. Bunu gören, sömürgeci faşistler bir kez daha geri adım atmak zorunda kalarak, bu uy-

gulamadan da vazgeçtiler. Ancak, eşine az rastlanır sömürgeci faşist zulüm devam etmekteydi. Geceleri polis ve jandarma korkusundan zorunlu olmadıkça dışarıya çıkmayan ilçe halkı bunu ancak gündüzleri dışarı çıkarak, kahvelerde oturarak, birbirleriyle dertleşerek yapıyorlardı. Sömürgeci faşist güçler bunu da engellemek için hemen hemen hergün ilçemiz, küçük bir ilçe olduğu halde her gün tüm kahveler arama ve taramalardan geçiriliyor. Böylece ilçe halkının kahvelerde oturmasını, birbirleriyle dertleşme ve konuşmalarını, konuşmalarını bile engeliyorlardı. Birçok kişi "neden kahvede oturuyorsunuz" diye! dövülüyordu. "Ne yapalım, iş yok, güç yok nereye gidelim. Mecbur kahvelere geliyoruz" diyenlere "gidin taş toplayın ağaç toplayın, ağaç dikin, ne yaparsanız yapın kendinize iş çıkarın" deyip, "topluluğunun ve gezmenin" diyerek halkın bir biriyle konuşmasını bile engellemeye çalışıyorlardı. Bunun için de birçok insan kan ve ortalarında, insanlık onuruyla bağdaşmayan hakaretlere küfür ve dayaklara maruz kalıyordu. Fakat ilçemizde herhangi bir iş sahası olmadığı için, yada yeterli iş sahası olmadığı için, halkın kahvelerden başka oturacağı bir yeri yoktu. İşte sömürgeci barbarlar burada engellemek için, bu kez bir çok kahveyi aylarca kapatmaya başladılar. Bu durum sonucu artık ilçede yaşam dayanılmaz bir hal alıyordu. İlçe halkı üzerinde sürdürülen çok yönlü baskılar bir türlü son bulmuyor, aksine günden güne daha sistemli bir şekilde artıyordu. Ama sömürgeci faşistler halkın kahvelerde oturmasını bir türlü engelleyemiyorlardı. Faşist baskılara ve özellikle faşist kaymakama karşı günden güne halkın kin ve nefreti artıyordu. Yapılan tüm vahşi uygulamalar halkın nefretini kazanmaktan başka işe yaramıyordu. Günden güne halkın artan nefreti ve sömürgeci faşistler bu nefretin kendileri için tehlike arzettiğini görünce, en başta faşist kaymakam Ayhan Altın'ın tayinini ilçeden almaya ve daha esnek bir politika gütmeye başladılar.

Halkın tüm kinini üzerinde toplanan faşist kaymakam Ayhan Altın'ın tayinini ilçeden aldırıldıktan sonra ve ilçe halkının kabanar kin ve nefretini düşürmek için, ilçeye ılımlı bir kaymakam atadılar. Aynı şekilde emniyet amirliğide değiştirildi. Böylece eski faşist kaymakamın baskılarının kamufle edilmesi ve yeni kaymakama sempati duyulması yoluna gittiler. Bunu da yeni kaymakamla yeni emniyet amirinin arasında uygulamalar-

da çelişki varmış gibi, yeni kaymakamın yeni emniyet amirinin baskı ve uygulamalarına karşıymış gibi göstermekle sağlamaya çalıştılar. Baskıların özünde herhangi bir değişiklik olmadığı halde yeni Kaymakam, ilçede çok kurnaz ve bilinçli bir politika sürdürmeye başladı. Böylece kaymakamla emniyet amirinin arası bilinçli olarak açık tutulmaya çalışılmaktadır. Kaymakam "esnek" davranırken, emniyet amirinin faşist baskıları sonucu 1983 kışında halkımızdan yoksul bir vatandaşa, hırsızlık yaptığı gerekçesiyle ilçe emniyet amirliğinde kendisine yapılan işkence sonucu katledildi. Katledildikten sonra cenazesi ailesine verildi. Bu olay ilçede büyük üzüntü ve nefret uyandırdı. İlçe kaymakamı da olaya karşıymış gibi davranarak, halkın nefretini düşürmeye ve sempatisini kazanmaya çalıştı. Ve kaymakamla emniyet amirinin arası halen de açık tutulmaya çalışılıyor. İşte sömürgeci faşist iktidarın, ilçemizde akıl almaz baskı ve vahşetleri, son 4 yılda, sistemli planlı ve programlı bir şekilde devam etmektedir.

Özünde kürt halkının varlığına yönelik bu baskılar, halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini durduramayacaktır. Bu baskıları yapan, eşine az rastlanır vahşiyetleriyle ün yapan sömürgeci güçler ve onların reisi Kenan Evren, utanmadan, hayasızca "biz dünyanın mazlum halklarına kurtuluş yolunu gösterdik!" "Biz uygarlık ve medeniyetin beşiğiyiz!" "Ama nafile. Halklarımıza kan kusturan, göz yaşısı, acı ızdırap, yoksulluk ve sefaleti reva gören sömürgeci cellatları, hiç bir güç, hiç bir kuvvet halkımızın, ulusal bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin ateşi içinde yanıp kül olmaktan kurtaramayacaktır. Halkımızın kalbinde yanan bağımsızlık ve özgürlük ateşi asla söndürülemeyecek, aksine daha da alevlenerek, sömürgeci faşist cellatları er veya geç kül edecektir. Ve onları, yerleri olan tarihin çöplüğüne, bir daha dönmemek üzere atacaktır.

Zafer ezilen halklarındır.

Kahrolsun sömürgeci faşist diktatörlük...

Yaşasın halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi

Diyarbakır/Bismilden bir yoldaşınız

büyük sanatçı

YILMAZ GÜNEY'i unutmayacağız

Devrimci mücadele durmak bilme yen, sonsuz bir yaşam gibidir. Bu mücadelede binlerce insan yerini aldı, binlerce insan yaşamını yitirdi, daha binlerce, milyonlarca insan yerini alacak ve mücadele durmaksızın sürecektir.

İşte bu mücadelede yerini almış, önemli bir konuma sahip değerli bir savaşçıyı daha kaybettik. Bu savaşçı Yılmaz Güney'di.

Yılmaz Güney, Kürdistan'da önemli bir politik şehir statüsünde bulunan Siverek'te yoksul bir emekçi ailesine mensuptu. Tüm emekçi Kürt çocukları gibi o da yoksulluk ve acı çekti. Halkımızın yaşamından payını aldı. Lise çağlarından başlayarak zulme ve sömürüye karşı savaşmaya başladı. 60'lı yılların başında yazdığı ilerici hikayeleri ile zindanları tanıdı. 70'li yılların başında yeniden zindanlara düştü. Bu kez daha da deneyim kazandı. Bu deneyim onu daha da ileri götürdü. O artık halk tarafından sevilen, sayılan değerli bir sinema sanatçısı olmuştu.

Yılmaz Güney'in başarısını hazmedemeyen egemen çevreler "bir hakimin öldürülmesi" provokasyon olayıyla onu yeniden zindanlara tıktılar. Ama O çalışmalarını zindanlarda da sürdürdü. Birçok filmin senaryosunu hapisanede yazdı ve içerden yönetmenliğini yaptı. Güney yaşamının 12 yılını Türkiye zindanlarında geçirdi. Daha sonra hapisaneden kaçmayı başararak yurtdışına çıktı. Yurtdışında da durmadı; yılmadan savaşıma devam etti.

Yılmaz Güney de herkes gibi, faşist diktatörlüğün hüsumına uğradı. "Hain", "kansız" vb. karalamalarla vatandaşlıktan da atıldı. Ama onun vatandaşlıktan atılması ona daha da saygınlık kazandı. Yılmaz, faşist diktatörlüğün yıkılması mücadelesinde de aktif rol oynadı. Onun şu sözleri tam da faşist diktatörlüğü devirme savaşımına ve içinde bulunduğumuz sürece denk düşüyordu: "Acılı ve zor günler göreceğiz. Başarıslılıklara, geçici yenilgilere uğrayacağız. Bütün bunlar ve benzeri olumsuzluklar faşizmi yerle bir etmemizi engelleyemeyecektir."

Yılmaz Güney, sinamacılığının yanı sıra gerçek bir yazar, aydın, politik bir insandı. Sanatını halkın emrine vermiş, onun sorunlarını, toplumsal değişimleri ele almış ve toplumun değiştirilmesi mücadelesinde kitleler üzerinde büyük etkiler bırakmıştı. O sanatsal mücadeleyi siyasal mücadeleden ayrı görmüyor, bu iki olguyu ustaca birleştiriyordu.

Senaryosunun ve oyunculuğunu yaptığı "ALAGEYİK" isimindeki ilk filmi 1958'de başarmıştı. 1958'den 1970 yılına kadar çeşitli biçimlerde senarist, oyuncu ve yönetmen olarak yer aldığı 87 tane film çevirmiş bulunuyordu. 1970'ten 1983'e kadar da 31 filmi gerçekleştirilmesinde rol almıştı. 1970'te senarist, yönetmen ve o-

yuncu olarak yer aldığı "UMUT" filmi ile sinamada yeni bir çığır açtı. Aynı zamanda birçok sanat ödülü aldı.

1971'den sonraki filmografyası şöyledir:

1971:

KAÇAKÇILAR- Senarist, yönetmen ve oyuncu.

VURGUNCULAR- Senarist, yönet-

men ve oyuncu.

YARIN SON GÜNDÜR- Senarist, yönetmen ve oyuncu.

İBRET- Senarist, ve oyuncu

UMUTSUZLAR- Senarist, yönetmen ve oyuncu

ACI- Senarist, yönetmen ve oyuncu

AĞIT- Senarist, yönetmen ve oyuncu

BABA- Senarist, yönetmen ve oyuncu

ÇİRKİN VE CESUR- Oyuncu

NAMUS VE SİLAH- Oyuncu

1972:

SEHTEKAR- Oyuncu

1974:

ARKADAŞ- Senarist, yönetmen ve oyuncu

ENDİŞE- Senarist

1975:

ZAVALLILAR- Senarist, yönetmen ve oyuncu

İZİN- Senarist

BİR GÜN MUTLAKA- Senarist

1978:

SÜRÜ- Yazar

1979:

DÜŞMAN- Yazar

1982:

Yol- Yazar

1983:

DUVAR- Senarist ve yönetmen

Yılmaz Güney 9 Eylül 1984 günü saat 05.20'de Paris'in bir hastahanesinde, daha 47 yaşındayken yaşamını yitirdi. Ölümü geniş ilerici çevreler, Fransız basını ve halk üzerinde büyük bir yankı yarattı. Fransız Radyo ve Televizyonu ve hemen hemen bütün gazeteler sayfalarında Yılmaz'a büyük bir yer ayırdılar. Onun kişiliğini, yaşamını ve sanatını sergilediler.

"CENZEM KÜRT ENSTİTÜSÜ'NDEN KALDIRILSIN!"

Yılmaz Güney, sık sık, kendisinin Kürt halkının evladı olduğunu vurguluyordu. Daha son nefesini vermeden önce "cenazem Kürt Enstitüsü'nden kaldırılın ve tüm gruplar cenaze törenine katılın" vasiyetinde bulunuyordu. Onun istemi de yerine getirilerek cenaze Kürt Enstitüsünde 13 Eylül 1984 günü 09.30-14.00 arası saygı ziyaretine açıldı. Onun anısına Enstitüde bir defter açıldı. Açılan deftere KKDK-Fransa Komitesinin de şu başsağlığı mesajı yazılıyordu:

"Büyük Bir Kayıp"

Karalı bir anti-faşist, büyük sanatçı, Kürt halkının özgürlük savaşçısı, saygın bir kişiliğe sahip Yılmaz Güney'in kaybını büyük bir üzüntüyle karşıladık.

O, militanca kişiliğiyle Türkiye ve Kürdistan'da ilericiliğin sembolü olmuş, geniş yığınları gericiliğe karşı savaşında etki alanına çekmişti. Halkının acı ve kederi onun yaşamında somutlaşmıştı. Halkımız onu bağrında taşıyacak ve unutmayacaktır.

Acımız büyüktür. Bu vesileyle ailesine ve yakın çevresine başsağlığı dileriz.

Kahrolsun Sömürgecilik
Yaşasın Bağımsızlık!
12.09.1984

KKDK-Fransa komitesi"

Saat 14.00 sıralarında Kürt Enstitüsünden alınan cenazesi Paris'in büyük meydanlarından biri olan "Republique Meydanı'na getirildi. Oradan büyük bir kalabalığın -5000'in üzerinde- katıldığı cenaze töreni başlamış oldu. Cenaze korteji Paris'in ünlü "Pere La Chaise" mezarlığına yöneliyordu. Yılmaz, aynı zamanda sıradan bir mezarlığa değil, Paris Komünü şehitlerinin bulunduğu ve genel olarak ilericilerin gömüldüğü "Pere La Chaise" mezarlığına gömülüyordu. Ünlü Fransız şairi Aragon'un da mezarı orada bulunuyor.

Yaklaşık 16.00 sıralarında mezarlığa gelindi ve defin işlemi başlamadan önce Fransa Kültür Bakanlığı adına bir sözcü konuştu. Sözcü konuşmasında Yılmaz'ın kişiliği, yaşamı ve sanatı üzerinde durdu. Ardından ailesi, yakın çevresi ve tüm ilericiler adına Profösör Server Tanilli bir konuşma yaptı. Tanilli konuşmasında, onun devrimci kişiliği, sanat yöntemi, filmlerinde işlediği konular ve gelecek kuşağa bıraktığı deneyimler üzerinde durduktan sonra O'nun ölümünün bıraktığı üzüntüyü ve etkileri ağır halde dile getirerek konuşmasını bitirdi. Yine bir Kürt yurtsever Mustafa Remzi Bucak da Kürtçe kısa bir konuşma yaptı. Bucak konuşmasında, kısa bir süre önce Yılmaz'ın kendisine "Türkiye zindanlarındaki işkencelerden payımı almış olduğunu, kendisinin Kürt halkının evladı olduğunu ve onun kurtuluşu için savaştığını" söylediğini belirtiyordu.

NAZIM GİBİ ONA DA YURDUNDA BİR ÇINAR AĞACININ DİBİNİ ÇOK GÖRDÜLER

Yine aralarında Dursun Akçam, Mehmet Karaca, Tülay German, Melike Demirağ, Nihat Behram, Ömer Polat, Şivan, Mahmut Baksı, Gültekin Gazi-oğlu, Tektaş Ağaoğlu, Server Tanilli gibi değerli sanatçı, sendikacı, şair, yazar ve aydının bulunduğu 55'e yakın kişinin imzasını taşıyan bir bildiri yayınlandı. Bildiride Güney şöyle tanımlıyordu:

"Yılmaz Güney, sanatsal mücadelesini siyasal mücadeleden (...) ayrı görmediğini ısrarla belirtmiş (...) yönettiği, oynadığı filmler, yazdığı roman ve hikayeler kadar politik yazıları ve tartışmaları ile devrimci bir aydının sorumluluğunu yerine getirmişti...

(...) Filmlerinde ideolojik şematikliğe, yapay ve zorlamalara, kuruluğa, gösterişe, abartmaya, popülizm ve melodram gibi tuzaklara düşmeden, insansal özü yitirmeden estetik kaygıları, sanatsal duyarlılığı elden bırakmadan

değişik halk kesimlerine anlatmış ve kendine özgü bir sinema zenginliği, bir sinema dili yaratmıştır.

Nazım Hikmet gibi O'na da yurdunda bir çınar ağacının çok gördüler.

Ama o bir kahramandır, o bir mistostur, halkların yöreğinde sevgi dolu bir ateş...

Ve o ateş yakacaktır bir ortalığı..."

Törene Paris'te bulunan tüm örgütler, gruplar, ilerici çevreler ve geniş bir Türkiyelili halk ve Fransız çevreler katıldı.

Böylece Yılmaz'ı uğurladık! savaşımı sürecektir. Onu unutmayacağız.

Armanc Muhabiri
Paris 14.09.1984

dîtinên hêzên Kurd li ser otonomiyê

Xwendevanên heja!

Me dîtinên hêzên Kurd li ser otonomiyê di hejmarê ARMANC-53/54' an de qedandibû. Lê bi veyê re jî me gotibû, ku "Ger ji niha û pêve, hin kes bersivên me bişnin, emê van jî pêşkeşî xwendevanan bikin. Ji wê rojê hetanî niha jî bersivên Partî Demokratî Kurd Li Sûriya, tu hêzên din bersivên me nedan. Em bersivên PDK- Li Sûriya di vê hejmarê de pêşkeşî we xwendevanan dikin. Lê belê ji nihê û pêve, ger hin nivîsar jî me ra bînin, emê êdî çap nekin. Ango bi vî nivîsê ve êdî em dawî didin dîtinên hêzên Kurd.

ARMANC

Mekteba siyasî ya rêxistina me, Partî Demokratî Kurd li Suriye(PARTÎ) gelekî kêfxweş dibe, bi pirsên derheqê danûstandina navberê Y.N.K. û Saddam Huseyn li Kurdistanê Iraqê.

PIRS: Hûn danûstandinên Y.N.K. û Hukûmeta Saddam ji bo otonomiyê çawa dibînin ?

BERSÎV: Partiya me, ev danûstandinên kirêt, yên ku serokên YNK pêk anîn, bi rejîma faşistî Saddam re, bi xurtî me gunehkar kirin, lê yên ku Celal û programên wî dinasî jî vî kirîne ne bihitir mêjoya Celal û hogirên wî û stratejîya wî siyasî dagirtîye bi qevzînkên çep-rast, bi dijîtiya û keysperestî. Ev rêçika xweyî ne derist bi demagojîya diparast û di kirînen xwe de makyavelî bû. Ev tiştên li jor gotînan diyar dikin a ku vegera Celal li hembêz a hukmê faşist nêzik e.

Hukmê li Iraqê îro, hukmekî faşist, dîktatorî, xwînrej e. Weke hukmê li Tirkîyê. Despêkirin van xwînrejan xirabkirina bi sedan gund û bi hezaran jî gelê me yê Kurd mihacir kirin bi aliyê sehra Başûra Navê li Iraqê. Ji xeynî kuştina hezaran kes jî Kurdan û Ereb jî hêzên pêşverû û niştîmanî. Têkiliyên vî hikmî bi imperyalîzmê re, û pêkanîna planên wê di mintiqê de, ji hemû kesî re diyar in. Otonomî, ku vegera netewî Kurdî û welatparêzî Iraqî ava kirîye û ev tişt bûye toke (hûdûdê) mafê gelê Kurd li Iraqê. Ev otonomî tu caran nayê pêkanîn, ku hikmekî demokratî li Iraqê peydê nebe.

Ev bawerî ta keliya talf ya YNK jî bû bi ser ku tiştê jî hikmê faşistî Iraqê nehatiye guhertin; bi tenê xirabtir û xwînrejtir bû, diji gelê Kurd û Iraqê. Êdî çi van tîkiliyan, danûstandin û tifaqan bi rejîma faşist re pêwîst dîke ? Di katekî de ku bi Îran re ketiye şer û cebha welatparêzî demokratî(CUD) derbên heja lê dixê û hfmê wê dihejîne.

Ma gelo sebebê di destê YNK de heye, ku bi rejîma faşistî dîktator re dan û stan ? Ji xeynî hinek birciwazên tifeylî û behn pêketî, ku YNK berpirsîyarê wan ê û xeynî vî jî YNK destekî imperyalîzma çhanî pêkanîn, bi alikariya hikmê faşist, xwînrej, paşverû û dij gel kir.

PIRS: Dema mirov rewşa Rojhilata Navîn û ya Iraqê ku îro tede bigre ber çavê xwe, neticedayîna vî danûstandinê, gelo wê karibe kîjan gelşan (problem) an jî rewşek çawa bi xwe re bîne ?

BERSÎV: Ji ber ku bircuwaziya klasîkî êdî nema karibû wekê ku dixwest, xwe li ber serhildana şoreşgerî bigre, di Rojhilata Navîn de û bi serketina Şoreşa Efganî, herivandina rejîma Şah û lerizandina erdê di bin hêzên kevneperestên mintiqê de, hişt ku imperyalîzm, hukûmetên faşist, dîktatorî leşkerî pêk bîne weke Tirkîyê, (anikariyên ku hene) -tifaqa Îsraîlî-Ketaîbî li Libnan, Iraq, Siudiye, Urdir, Misir, Sûdan û Somal. Şiyandina leşkerî derbasbûna sivik jî bo alikariya van rejîman ku me jîmartin û perçiqardina tevgerên netewî û niştîmanî demokratî û şoreşgerî li mintiqê. Di warê vî listîka giştî de, imperyalîzmê, rejîma Iraqê kire destika xwe yî yekemîn û kir, ku derba pêşî li şoreşa Îranê û ra we bipêçe. Şerê Iraqê û Îranê ku berdeham e ta îro, êrişkirina Îsraîl ya Hêzîranê 1982'wa gavên pêşîn ê di mintiqe de. Lê herdu êrişan, hemû armançên ku jî wan hatibû xwestin pêk ne anîn. Ji hawirdor vî li êrişê Îsraîl hate şîdandin. Lihevhatina 17.5.1983 hate pûçkirin û betalkirin. Êrişê Iraqê lê vegeriya û paş ket. Dest pêkir rejîma Saddam hejîya û ber bi nemanê ve diçe. Ji ber vî yekê li imperyalîzma Emerkî û

Ewropa ferz bû, ku rejîma Seddam jî derve û hindirû ragire da ku li ser piyan bimîne. Lehiya arkariyên leşkerî û malî dest pekir. Ji alîkî dî ve, katê ku şoreşa Kurdî li Kurdistanê Iraqê, kaniya şoreşgeriyê bû û talûkeke mezin bû diji rejîma Seddam û planên imperyalîzme di mintiqê de. Ji ber vî yekê bi dest direjkirina Îştirakiya Dûwelî (Enternasyonala Sosyalişt) û xulamên wê di mintiqê de, ji Celal û hogirên wî xwestin, ku vegere himbêza rejîma Iraqî di bin siya guf û gozê de. Celal û hogirên xwe bi êrişê Piştî Aşan 1.5.1983 rabûn(erbûn) pêşkeşkirin bo imperyalîzmê û rejîma Iraqê. Ji alîkî dî ve imperyalîzmê, wezîfa êrişkirina Kurdistanê Iraqê de Cûnta Tirka. Armanca van kirînan, lédana derbeke mezin li hêzên CUD bû. YNK bê guman e vegera li himbêza rejîma faşistî Iraqê mafê rejîmê pêk tîne. Armançên wê bi kurtayî ev in:

1- Alîkariya rejîma Iraqî (nemaze li Kurdistanê) û pêkanîna toqekî Kurdî li dora rejîmê, jî bo direjkirina jiyana wê û kesên ku YNK karibe wan bide hev, bike leşker jî rejîmê re, çi diji tevgera Kurdî û çi diji Îranê.

2- Guhertina dijîtiya navbera dijmîn û gelê Kurd di riya YNK û kirînen wan ya polîsî di Kurdistanê Iraqê de, diji tevgera gelê Kurd û welatparêzên Iraqê

3- Çandina rihê ne bahwerî û keysperestî di Kurdistanê Iraqê de xirabkirina tifaqa şoreşgerî di navbera tevgerên niştîmanî Ereb û Kurd de. Xapandina gel bi xilaskirina çîroka Kurdî û dûrîkirina wî jî jiyana demokratî bi tevayîya welêt de. Ev planek keysperestî yemînî ye û dafikek e jî bo vegera Kurdî rizgarîxwaz û pêşketina demokratî civakî ye.

PIRS: Sebebê ku li Kurdistanê Iraqê rewş hate vî merhalê çi ne ? Ango, ger li gor we rewş baş e çima, ger ku ne baş e çima ?

BERSÎV: Bê goman e vegera YNK li himbêza rejîma faşist çîroka Kurdî bêtir kire girêk. Yên ku jî vî kirîne feyde kir rejîma faşist e. Me sebebên vî di bersîva 2'wan de hejmartin. Lê çima YNK ev kir ? Ev di vegerê sebebên çînu û îdeolojî. Ketina YNK, ketina bircuwazî bi xwe ya dîtinê kevneperestî yemînî ye. Dîtinê pûç û "şoreşgerî" ya derewîn ku jî Maoîzmê, Troçkîzmê tî û di vegerê. Grûbên Kurdî, ku perçebûn daxwaza wan e hîmiye neyên pakîrî in ne siyosî û ne jî siyasî. Ji ber ku bûne sebebê de-berdan û kêmkirîne vegera Kurdî niştîmanperwer û pêşverû li Kurdistanê Iraqê. Nebûna eniyêke fireh welatparêz li Iraqê û arkariya hinek hêzên Ereb jî YNK re, bûne sebebê kirina YNK ya qirêj. Yan ku dixwa-

ze tevgera Kurdî êsîr bike û ji pişt ve bêbextî lêxe.

PIRS: Ji bona ku mirov bikaribe pêşiya van gelşan û nebaşiya bigre û tekoşînê têxe xetek hîn baştirîn mirov dikare çi bike ?

BERSÎV: Gihana YNK bi hikmê faşîst ne belake pir mezin e, ji tevgera Kurdî û Iraqî re (weke ke hinek grûpên Kurdî yemûnî difikirin) û ne jî YNK remzek bû ji tevgera Kurdistanê Iraqî re (weke ku hinek grûpên Erebi yê dijî Seddam disekin) ev jî, ji ditinên wan î sovenî tê. Bi vê, ji eniya tevgera pêşverû ji Kurdî û Iraqî direvin (CUD). Ev karê ha, karekî xiyani ye dijî tevgera netewî Kurdî û Erebi re. Helbet, tê xwestin û ferz e, ku di hemberê vê gava xiyani ya ku Celal û hogirên wî avêtin, divê bê rawestandî. Û ev bar pirtir barê grûpên Kurd e, li hemî perçeyên Kurdistanê. Belavoka tevayî ku di Nîsanê de çardeh grûpên Kurdî belav kirin gavekî baş e, hemberî vê kirinê. YNK û yê weke wê, ew in ku bayê mezinbûnê li wan daye û dixwazin cihê Celal bigrin û di riya wî de bimeşin,

li ser hesabe tevgera gelê Kurd. Tu caran cewherê tu tevgeran bûnivisandin û gotinên wan nayê naskirin. Lê di kirinê xwe û warê cihanî û cihanî de diyar dibê. Hêzên şoreşgerî li cihanê, civata welatê sosyalîst bi serokatiya Yekitiya Sovyet; rêxistinên karkêran li welatên sermiyandar û tevgerên serxwebûna gelan ya welatparêz li alîki; û li aliye din kevneperest, emperyalîzma cihanê bi serokatiya Emerkan û sehyûniyetê ye.

Celal û hogirên xwe; endamên Partiya Komunîstî Iraqî ya dost û kadîrên grûpên CUD dikuştin û ji alîki ve ji izga wan û belavokên wan bang dida endamê. Partiya Komunîstî Iraqî, ku werin rêzên YNK xwe dida nîşandan, ku marksîst û lenînîstê rast ew in. Gava ku bang didan û belavokê bela dikirin, ku şerê leşkerê Iraqî dikin hingî mewanê Seddam bûn û arîkarî ji leşkerê Iraqî distandin. Cihê tevgera netewî Kurdî bi rêza gelê bindest û dijî emperyalîzmê, siyonîstî û kevneperestiyê ye û nabe, ku derî vê riyê be, ger sebeb çibe.

Bi dîtina me, pêkanîna vê stratejiya şoreşgerî, ji tevgera netewî Kurd li hemî perçên Kurdistanê pêwîst e. Û ev

in bendên vê stratejiyê:

1- Pêkanîna eniya şoreşgerî di navbera rêxistin, grûp û tevgerên netewî yê gelê Kurd li her parçeyî. Li ser hîmên demokratîk û pêşverûyî ji bo pêkanîna mafên gelê me yê netewî û civakî û li gora şertên her perçeyî.

2- Avakirina yekitiya berxwedanê di navbera eniya Kurdistanî û hêzên şoreşgerî yê ku li her perçeyî ciranê bi gelê Kurd. Yanî di yek dewletê de (Ereb, Tirk, Fars) ji bona heriwandina emperyalîzmê û rejîmên kevneperest û faşîst.

3- Pêkanîna têkiliyan di navbera tevgerên Kurdî li hemî Kurdistanê li ser hîmên dimokratî û ne destdirêjîkirin di karê navxwe de.

4- Gurkirina têkiliyan di navbera tevgera Kurdî netewî û hêzên şoreşgerî cihanê bi her sê şaxên xwe ve, yê ku me berê jimartin.

Em spasîyên xwe pêşkêş dikin.

5.7.1984

Mekteba Siyasi

Partî Dimokratî Kurd Li Suriya
(PARTÎ)

PKK'nin CİNAYETİ BAHANE EDİLEREK

YABANCI DÜŞMANLIĞI VE ANTI-KOMÜNİZM KÖRÜKLENİYOR

20 Haziran 1984 günü İsveç'in Uppsala kentinde, PKK'den ayrılmış bir Kürt yurtseverinin PKK'liler tarafından hunharca katledilmesi sonucu başlayan gelişmeler, özellikle İsveç'te yabancı düşmanlığının, ırkçılığın ve anti-komünizmin alabildiğine horlatılmasına yol açtı. Gerici ve neo-faşist çevreler, emperyalist basın organları söz konusu katletme olayını çarpıtarak günlerce kampanyalar sürdürdüler.

PKK dışındaki hemen hemen tüm

Kürt ve Türk örgütleri yaptıkları açıklamalarla cinayeti protesto etmelerine, bu türden eylemlerini sürdürdükü sürece PKK ile tüm siyasi, demokratik ve insani ilişkilerini kesme kararı almalarına ve tüm ilerici demokratik çevreleri aktif tutumlar almaya çağırmalarına rağmen sözünü ettiğimiz gerici, faşist çevreler, İsveç demokratik kamuoyunu yanıltmak; PKK'nin cinayeti şahsında yabancı düşmanlığını körüklemek için anti-komünizm dahil tüm yol

ve yöntemlere başvurdular. Amaç beliydi:

Bu türden cinayetlere pek de alışık olmayan İsveçlilerin insancıl yönlerini istismar ederek yıllardır kolladıkları böylesine bir fırsatı, halklar arası düşmanlığın körüklenmesi için kullanmaktadır. Ve yaratılan psikolojik atmosfer, önemli ölçüde yabancı düşmanlığının körüklenmesine, halklar arası kardeşlik ve dayanışma bağlarının zayıflatılmasına temel oluşturuyor.

Nitekim, son dönemlerde İsveç'e gelen göçmenlere karşı alınan tavırlarda bu durum açıkça gözlemlendi. Lübnan'dan gelen ilticacıların politik niteliklerine bakılmaksızın aynı işleme tabi tutulması, sürdürülen kampanyaların doğrudan etkisinin açık bir örneğidir. Günlük gazetelerden bazılarının aynı dönemde, geçen yıllara göre hiç de iddia edildiği gibi artmayan tecavüz ve sarkıntılık olaylarını büyük oranda abartarak yabancılara karşı düşmanlığı daha da körüklemeleri hep sözünü ettiğimiz ıgrence kampanyaların ürünüdür.

Tüm bunlar da gösteriyor ki, İlerici, demokratik güçler, bir taraftan PKK'nin yurtseverlikle bağdaşmayan cinayetlerine karşı çıkarken öte yandan gerici ve faşist çevrelerin yabancı düşmanlığını, ırkçılığı ve anti-komünizmi körükleme girişimlerine de karşı çıkmalıdır. Bu açıdan, Kürdistan ve İsveç halklarının kardeşliği ve dayanışmasını geliştirip, güçlendirmek; gerici ve faşist güçlerin yalan ve demagogilerini açığa çıkarmak; halklar arası kardeşliğin zayıflatılmasına hizmet edecek tüm olaylara karşı aktif tutum almak her yurtsever ve demokratın en vazgeçilmez görevidir.

Katliam Provaları Halkımızın Mücadelesini Engelleyemeyecek

Sömürgeci faşist cunta son günlerde Eruh ve Şemdinli'de yapılan provakasyonları bahane ederek, halkımız üzerinde yıllardır uygulanan katliam zincirine bölgemizde bir halka daha ekledi. Bu katliam tüm şiddetiyle sürüyor. Köyler bombalanıyor, çocuklar katlediliyor.

Olaylardan kısa bir süre sonra bölgeye (ilçemiz Beytuşebap ve köylerine) havadan ve karadan askeri birlikler getirildi. Daha önce ilçemizde bir tabur asker bulunmaktaydı. Şimdi ise üç tabur daha asker yerleştirildi. Ve bunlar her yönüyle teçhizatlandırılmışlardır. Bugüne kadar bölge bu kadar büyük çapta askerle ilk olarak karşılaşmaktadır.

Halk arasında "çekirge geldi" denilmektedir. Yıllar önce bir çeşit çekirge rüzgar etkisiyle bölgeye gelmiş ve bölgedeki tüm ekin ve otlakları yoketmişti. Böylece bölgede kıtlık başlamış, hayvanlar yok olmuştur. Bu nedenle bölge halkı çekirgeyi "kulli" afet sembolü olarak görmektedir.

Yine getirilen bu askeri güçlerin büyük bir kısmı Faraşın (yeşil öz), Doğan yolu (Pertavi ve Mirkitik) ve Çeman köylerine yerleştirilmiştir. Ayrıca Hakkari ile Beytuşebap arasındaki Suvaratalı geçidindeki Karayolları Bakım Evi'ne ve Uludere ile Beytuşebap arasındaki Suvaradrahine (Tanin geçidi) geçidindeki Karayolları Bakım Evi'ne kalabalık bir askeri birlik yerleştirilmiştir.

Yine bölgeden Irak'a açılan derede bulunan Melî ve Dule (Oymakaya) köylerine büyük miktarda askeri birlikler yerleştirilmiştir. Buradan, Irak Kürdistan'ına girme olanakları çok rahattır. Çünkü özellikle Dule köyü tam sınırdadır.

Bu birliklerle köylere baskınlar yapılmaktadır. Zaten köylerde erkek kalmamış denilebilir. Ancak ihtiyar, kadın ve çocuklar bulunmaktadır. Bu askeri birlikler ellerine geçirdikleri köylüleri helikopterlerle Uludere'nin Segirik (Şenoba) köyündeki toplama kampına (Alaya) taşımaktadırlar. Şu ana kadar çok sayıda köylüyü yakalayarak oraya taşıdılar. Helikopterler bölgede adetta kuşlar kadar çok görülmektedirler.

KÖYLER BOMBALANIYOR KÜÇÜK ÇOCUKLAR KATLEDİLİYOR

Bilindiği gibi, 12 Eylül'de faşist cuntanın iktidara gelmesiyle tüm Türkiye ve Kürdistan'da silah toplatılmaya başlandı.

Ancak cuntanın bu eylemi bölgemizde pek başarıya ulaşmadı. Bölgedeki halk yıllardan beri silahla büyümüş, tüm güvenimi silahta aramıştır. Silah, O'nun ekmeği ve namusudur. İşte cuntanın silah teslim etme çağrısı bir kaç aşiretin bir kaç silahın teslim edilmesi dışında ileri gitmedi. Özellikle Jirki aşireti hiç bir silahı teslim etmedi. Zaten bu aşirete mensup köylerin %95'i sömürgeci devletlin yasalarına göre "kanun kaçağıdır". Her köyden bir kaç kişi kazaya serbest inip alış veriş yapabilmektedir. Geri kalanların hepsi, çeşitli nedenlerden ötürü aranmaktadır. Bunların çoğunluğu yurtsever insanlardır. Ve yıllardır Irak'taki ulusal güçlerle ilişki içindedirler.

Faşist cunta sürekli olarak bahaneler arayarak bölgeye askeri baskınlar yapmaktadır. Geçen yıl yine "Jirki"ler bölgesine büyük çapta bir baskın yapılmıştır. Köyler basıldı; fakat amaçlarında başarılı olamadan geri döndüler. Ta-

bi ki, o dönem bu kadar geniş bir katliamı yapmak için koşullar olgunlaşmış değildi.

Ancak son provakatif eylemlerden sonra cunta, imha politikasını uygulamak için koşullar buldu ve ilk günden şimdiye kadar ilçemiz ve köylerinden akıl almaz baskılar yapmaktadır.

Bu baskıların en etkili olanı ise, Jirki'ler yöresidir. Cunta, Eruh olayını yapanların Jirkiler bölgesine doğru gidecekleri düşüncesiyle bu bölgeye hemen askeri yağmak yaptı.

Son olarak, dört gün önce askeri birlikler havadan ve karadan Pertavin bölgesindeki Mirkitik ve Zorava köylerine saldırarak, bomba attılar. Köylerde sadece çocuk ve ihtiyarlar kalmıştı. 5 Çocuğu bu saldırılar sonucu katlettiler. Bomba atılan Mirkitik köyü Jirki aşiret reysisinin köyüdür.

Daha sonra helikopterle e köylere ve çevreye bildiriler atarak, Jirki aşiretinden Tahir Adıyaman (1975'te Savcı tarafından öldürülen Ahmet Adıyaman'ın kardeşi) Mehmet Adıyaman (öldürülen Ahmet Ağa'nın oğlu), Abdulaziz Aydemir, Kokel ve isimlerini hatırlayamadığım bir kaç kişinin de "güvenlik kuvvetlerine teslim olmaları" isteniyor. Ayrıca köylülerin "güvenlik kuvvetlerine yardımcı olmaları için" tehditler savuruyorlar. Teslim olma çağrılarını 7.Kolordu Komutanının TRT'de yayınlatarak, Jirkileri teslim çağırıyor.

Evet, bölgemizde şu anda bir katliam yapılmaktadır. Kaza'da halk tedirgin ve psikolojik baskı altındadır. Köylere ise her gün (10) dan fazla helikopter seferleri yapılmaktadır.

24.9.1984
HAKKARI/...

LES TEMPS MODERN TÜRKİYE HAKKINDA ÖZEL SAYI YAYINLADI

Fransız ekzistansiyalist filozofu Jean-Paul Sartre'in kurucusu olduğu ünlü Fransız dergisi Les Temps Modernes (Modern zamanlar), 1984 yılı özel sayısını Türkiye'ye ayırdı. Kırk bir yıldır çıkan dergi, yılda bir özel sayı çıkarmaktadır. 461 sayfayı bulan bu vüki söz ko-

nusu özel sayı (No:456-457), Temmuz-Ağustos sayıydı. Bu sayıda Joyse Blau'nun Kürt Ulusal Hareketi adlı 15 sayfalık bir yazısı ile Auakide Ter Minassian'ın Ermeniler hakkındaki 28 sayfalık bir yazısı da yer almaktadır.

Dergide yer alan diğer bazı konular şu başlıkları taşıyor:

Kronoloji (Tugrul Artunkal)
Duruşma (Nedim Gürsel)
Türkiye'de Azınlıklar ve Kavimler (Stephane Yerasimos)
Karikatürk (Tan Oral)
Türk dış politikası (Feroz Ahmed)
Ekonomik bağımlılık (Çağlar Keider)
Türkiye'de işçi (M.Şehmus Güzel)
Ekonomik kriz ve Avrupa'ya Türk Gücü (Yıldız Sertel)
İstanbul (Juan Goytisolo)
Türkiye'de İslam, yenilik faktörü mü? (Paul Dumont)
Türkiye'de eğitim politikası (François Georgeom)
Türk Romanı'nın altmış yılı (Güzin Dino)

KESÎ BÎ DEREWAN HAVÎL NEKÎRÎYE

Berî vî bi çendakî min bihist, ku kovarek bi navê "Armanc" li Swêd derketiye. Min xwest ku bibînim, ka gelo çi kovare û çi diparezê. Piştî bi çend rojan min ev kovar bi destê xwe xist.

Di vê kovara ku ew jî bi navê "Armanc" derketiye, gelek tiştên beradayî û ne rast hatiye gotin. Bi teybetî di der heqê Partiya Pêşeng a Karkerê Kurdistan (PPKK) de, ji serî hetanî binî tiştên derew wek rastiye hatiye iddia kirin. Ezê di vê nama xwe de li ser van derewan yek bi yek ne sekînim. Li gor baweriya min tiştêkî wisa, ji xwe ne hewceye jî, lê di vê nama xwe de ez dixwazim ku, bes li ser iddiayek wan bisekînim.

Di vê kovarê de nivîsarek Kurdi, bi navê "Şêx Seid di Dilê Gelê Kurd de diji" hati bû çap kirin. Di derek nivîsarê de van gotinên jêrîn tînin kirin: "PPKK, di rapora xwe ya politik de şerê Şêx Seid, paşverû dibîne. Dibêjin ku 'herketa Şêx Seid, bi emperyalîzmê ve giredayî bû.' Û çend meh peyê 'Kongra' PPKK'ê re M.Ciwan li ser herketê Şêx Seid nivîsareke dirêj di kovara Pêşeng de derxist û di vê nivîsarê de M.Ciwan bi hinek herketan re ketê polemîkan. M.Ciwan di vê nivîsara xwe de, biryara 'Kongrê' jî bîr kiri bû ku herketê Şêx Seid diparast û minakan ji jî Yalçın Küçük daniya û digot: 'Herketê Şêx Seid, herketê demokrat û neteweyî bû'. Ica em nizanin, kî bi ser kî ve ye. (Ne 'kî bi ser kî ve ye', kî di ser kê reye. Armanc) M.Ciwan an 'Kongra' PPKK ê."

Min li ser vê iddiayê rabû Rapora Politik ji serî hetanî dawîye carek din xwend. Lê belê ez li tiştêkî wisa rast ne hatim. Ango tiştêkî wisa li ser herketê Şêx Seid ne hati bû gotin. Û ji viya de jî bikeve, navê Şêx Seid bi xwe jî di Politik Papore de derbas ne dibû. Di

politik Rapore de ne bes herketê Şêx Seid, hemû serihildanên li dij diktatoriya Kemalîzmê pêk hati bûn, tevayiya wan, liberxwedanên netewî dihat qebûl kirin. Bêi vî jî kovara Armanc di hejmara 39 an de dîr û dirêj li ser serihildana Şêx Seid sekîni bû û ew wek herketek pêşverû parasti bû. Cardin di hejmarên Armanc 47, 48, 49 an de jî ev dîtin hate parastin. Evana hemû minakên berbiçav in û hemû kes pê dizanin. Ma mukun e ku xwdiyê ve nivîsarê haya wî ji van nivîsaran tunebe? Ez bawer nakim, bi qasî ku haya min jê heye hewqasî jî haya wî, an jî wan jê heye. Lê cardin jî rabûne ev derewa han derbasî nivîsê kirine û li gel jî belav dikin. Minakek din jî, dîtinên PPKK li ser Serihildana Şêx Seid ne bes di van weşanên jorin de hatiye eşkere kirin.

PPKK di programa xwe de wisa dibêje "Gelê Kurd ji bo rizgariya xwe ya netewî dem bi dem serihildanên çekdarî pêk anî. (1912-21 Koçgiri, 1925 Şêx Seid, 1928-30 Agri, 1937-38 Derşim) (Programa PPKK rûpel.15) Ma gelo xwdiyê nivîsê ev benda Programê jî ne xwendiyê? Na, ez bawerim ku evana giş jî xwendiyê û wek navê xwe jî dizane ku di tu weşanên me de tiştêkî wisa ne hatiye parastin. Wê demê du alternatîv derdikeve ortê: Yek, eger ku bi vana giş dizane lê cardin jî sipî reş nişan daye, wê demê bi zaniyarî derew kiriye u derew ji ne karê şoreşgara ye; dudu eger ku haya wî ji van weşanan yekî jî tune ye u Rapora Politik jî ne xwendiyê wê demê ew tiştên gotiyê ji ber xwe ve gotiye, ango cardin derew kiriye. Le belê gotinek pêşiya heye nîrandî, di bejin, "ke si bi derewa havil ne kiriye"

Bêi van her du ihtîmalan, ihtîmalek dimîne; ew jî, dibe ku jî xwe re xwen dibe.

M.B

KKDK 2. olağan kurultayına doğru

Federal Almanya Kürdistan Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu KKDK'nın 2. olağan kurultayı 11 Kasım 1984 tarihinde Köln kentinde yapılacak.

1979'larda mahallî düzeylerde Federal Almanya'nın bir çok şehrinde kurulan KKDK Dernekleri 1982 Ekiminde Federasyonlaşmaya giderek, daha örgütlü ve merkezi bir yapıya kavuştular. Bu süre içinde KKDK işçilerimizin, aydınlarımızın ve tüm halkımızın onur duyduğu çalışmalar yaptı: Halkımızın istemlerini yalnız Federal Almanya'da değil, uluslararası düzeyde de duyurmak için e-linden gelen çabayı sarfetti.

KKDK, yurtdışında Kürdistanlıların dayanışması, ortak sorunlarının çözümü için uğraş verdi. Federal Almanya'da yaşayan Kürdistanlıların Kürtçe radyo ve yayın hakkı, sosyal danışmanlık, yabancılar meclisi kurulması gibi taleplerin gerçekleştirilmesi için yoğun bir çaba harcadı.

KKDK, sömürgeci faşist cuntanın yıkılıp, politik tutukluların salıverilmesi için geniş bir mücadele yürüttü.

Daha önemlisi KKDK, Halkımız üzerindeki sömürgeci zulmü teşhir etmek, yurt dışında halkımızın sesi olmak, Kürdistan'ın her parçasında yürütülen mücadeleyi, Avrupa kamuoyuna tanıtmak, halkımızın bu kavgasına destek sağlamak için çalışmalar yaptı.

Kürt halkının kültürü üzerindeki baskılara karşı çıktı.

KKDK, silahlanma yarışına, savaş kışkırtıcılığın karşı dünya barışını savunmayı ve bunun için en etkin mücadeleyi yürütmeyi görev saydı. Başta SSCB olmak üzere, bütün sosyalist ülkelerin barış ve silahsızlanma önerilerini destekledi.

KKDK, işçi sınıfının mücadele birliği; bu doğrultuda yurt dışında diğer ulusların işçileriyle birlikte, işsizliğe, yabancılık düşmanlığına karşı mücadele yürütüp, işçi sınıfının haklı istemlerinin savunucusu oldu. Bu doğrultuda Federal Almanya işçi sınıfının, ekonomik bunalmaya ve işsizliğe karşı "35 saatlik çalışma haftası" talebi için verdiği mücadeleden onlarla omuz omuza savaştı.

KKDK, üstlendiği bu onurlu kavgayı daha geniş yığınlara yaymak amacıyla, "daha güçlü KKDK için ileri" sloganıyla 2. olağan kurultayını hazırlıyor.

Kurultay:

11 Kasım 1984 Bürgerhaus Stollwerck Annostr. 24-44.

5 Köln 1 (Chodwigplatz)

Armanc
Köln Muhabiri

Faşist Diktatörlüğe Uyum Kursları Fiyaskoyla Sonuçlandı

Yurt dışından kesin dönüş yapan işçi çocuklarından, akortsuz ses çıkarırların usullaştırılması için "uyum - ları" açıldı. Faşist diktatörlük, bu kurslara ilgi toplamak için aylarca devletin tüm propaganda araçlarını kullanmasına rağmen, yine de gerekli ilgiyi toplayamadı.

30 bin öğrencinin bu jet Türkleştirme kurslarına devam edeceği hesaplanarak, 67 ilin 70 okulunda açılması planlanan kurslara sadece 2 bir öğrenci kayıt yaptı. Böyle olunca da sadece 20 okulda kurs açılabilirdi.

Çocuklara dil öğretme yerine, küpe, toka, saç, kravat gibi şeylerle uğraşma; İstiklal Marşı, saygı duruşu, büyüklere karşı kayıtsız şartsız saygı zorunluğu, vatan, millet, devlet konularındaki nutukların tekrarlanması karşısında hergün daha da sersemleşen ço-

çuklar, yavaş yavaş bu kursları terk etmeye başladılar. Ve bir aylık bu kursların sonuna doğru, sadece sembolik bir grup öğrenci kaldı.

İşte bu kurslarla yurt dışından gelen işçi çocukları diktatörlükle tanıştılar; daha doğrusu onlara diktatörlük hissettirildi. Çoğu yurtdışında doğup büyüyen bu çocukların tutum ve davranışları zaten büyük bir farklılık gösteriyordu. Büyük bir bölümü anadillerini bile unutmışlardı.

Bu çocukların eğitimi üzerinde, gelmiş geçmiş tüm iktidarlar gibi faşist diktatörlük de zaman zaman çok parlak laflar etti. Sorunları çözme orada dursun, bazı ülkelere "öğretmen" adı altında istihbarât görevlileri atanarak, sorunlar daha da karmaşıklaştırıldı. Yurt dışındaki işçiler üzerinde gece gündüz yapılan tek hesap, "işçilerin dövizini nasıl kapabiliriz" sorusuna yanıt bulma çabası temelindeydi.

Diğer tüm burjuva iktidarıyla birlikte, faşist diktatörlüğün de vatan, millet, devlet nutuklarının içerdiği kocaman sehtekarlığı kendi yaşamlarında en iyi kavrayan kesimlerden biri de yurtdışından gelen çocukların aileleridir. İşçiler bir aylık kurslarda, çocuklarına karşı ne zirvalıkların yapılacağını biliyorlardı. Bu nedenle de çocuklarını kurslara göndermediler.

Kursların ilk gününden başlayarak, tüm kurs yöneticileri diktatörlüğün şu emirlerini papağan gibi tekrarlayıp durdular "Kurs programının amacı, Atatürk ilkelerine bağlı, vatanımı, milletini, devletini ve bayrağını seven; yüklerine karşı saygı gösteren evlatlar yetiştirmektedir. Bu nedenle İstiklal Marşını ve saygı duruşunu öğreteceğiz. Düzgün kılık kıyafet istiyoruz." Diktatörlük koşullarında bu sözler çeşitli yerlerde sık sık duyulmasına rağmen, en çok da gözaltına alınırken, tutuklanırken veya askerliğe ilk başlarken duyuluyor. İşte yurt dışından kesin dönüş yapan işçilerin çocuklarına da la-yık görülen böylesi bir muameledir.

Faşist diktatörlüğe göre, "yurt dışındaki işçilerin çocukları İstiklal Marşını, And, Malazgirt zaferini, İslamın şartlarını...vs bilmiyorlar. Öyleyse bunlar vatan hainlerdir."

Bu "vatan hainleri" tüm pedagojik kurallar alabora edilerek hizaya getirilmeliydiler. İşte diktatörlüğün dört yıldan beri uyguladığı eğitimin kaynaklandığı anlayış budur. Yani diktatörlüğün her dediğine alkış tutan, ürkek, ırkçılıkla koşullanmış bir nesil yetiştirmek isteniyor. Diktatörlük böylesi bireylerden oluşan bir toplumda ancak ömrünü uzatabileceğini düşünüyor.

Ama dört yıldan beri, tüm barbar uygulamalara rağmen böylesi itaatkar bir öğrenci kitlesini istediği anlamda oluşturamadı. Okullarda görülen suskunluklar ise geçicidir.

Milyonlarca Türk ve Kürd'ün yurtlarını terkedererek yurt dışında en ağır işlere razı olmalarının sorumlusu, ülke-
rimizi karanlığa boğan egemen güçler-

dir. Halkımızın sorunlarına yurt içinde bunlar hiç bir çözüme getiremediklerine ve getiremeyeceklerine göre, yurt dışındaki işçilerimizin sorunlarına hiç bir çözüm getiremezler.

Yalnızca 1,5 milyon Türkiye ve Kürdistanlı'nın Federal Almanya'da yaşadığı ve bunların çocuklarının eğitim sorunlarına hiç dokunulmadığını düşünürsek, bu çocukların geleceğini şimdiden kestirebilmek için kaim olmak gerekmez.

İlkokullar için bile ilanlarda öğretmen arıyan bir devlet, kendi dilini unutup başka dille eğitim gören ve bu eğitimini yarıda kesip ülkesine dönen çocuklara hiç de öğretmen ve okul bulamaz.

Bu çocukları başlarından savmak için "denkleştirme sınıfları" adı altında bir alt sınıftan "devam" ettirmek istiyorlar. Bunların bir bölümü yurt dışına giderken, gittikleri ülkelerde de bir alt sınıftan başlatılınca 2 yıl kayıpları oluyor.

Emperyalist-kapitalist ekonominin krizi gittikçe derinleşiyor. Bu krizin derinleşmesine paralel olarak yurt dışındaki işçilerimizin işten atılarak geri gönderilmeleri de artacaktır. Türkiye'de de ekonomik model olarak uygulanan IMF buyruğnamesi, Türk ekonomisinin bunalımını daha da artırdı. İşte faşist diktatörlük, ekonomiye biraz nefes aldirmek amacıyla "geri dönüş" primlerine konmak için geri dönüşleri adeta teşvik ediyor.

Bu geriye göç kervanında okul çağında onbinlerce çocuk ve genç de var. Bunlardan çoğu kendi anadillerini unutmmuş. Kültürleri önemli ölçüde tahrip olmuş, değer yargıları değişmiş bir durumda geriye donuyorlar. Bu çocuklar dil bilmedikleri için Türkiye'deki okullarda okuyamıyorlar. Yarı-yamalak dil bilenler de Türkiye'deki ortama uymada güçlük çekiyorlar. Geldikleri ülkelerin dilleriyle de okuyacak okul bulamıyorlar. İşsizlik zaten had safhada. Tüm bu durumlar çocukların ruhsal durumlarını da etkiliyor. Vatan, millet, bayrak, devlet nutukları da bu çocukları huzurlu kılmıyor. Aksine daha da huzurlarını kaçırıyor.

Peki bu çocukların durumu ne olacak? Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu çocukların yaşamlarının bu denli tahrip olmasının sorumlusu gelmiş geçmiş tüm burjuva iktidarları ve faşist diktatörlüktür. Faşist diktatörlük, bu sorunlara ne kısa erimli ne de uzun erimli hiç bir çözüm bulamaz ve bulmaz da. Bu nedenle yurt dışından kesin dönüş yapan işçi çocuklarının eğitim sorunlarının asgari çözümü de, diğer sorunların asgari çözümü gibi, faşist diktatörlüğün yıkılmasına bağlıdır. Bu nedenle, yurt dışından kesin dönüş yapan veya halen yurt dışında bulunan işçilerimizin diğer talepleri gibi, çocuklarına daha iyi eğitim olanaklarının sağlanması talebiyle verdikleri mücadele de aktif bir biçimde desteklenmelidir.

BAZI YAKLAŞIMLAR ÜZERİNE

Faşist diktatörlük 4. yılını doldururken, birçok Avrupa ülkesinde olduğu gibi, F.Almanya'da da Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci-demokratik ve anti-faşist güçler, ortak eylemler düzenlemek amacıyla bir araya geldiler.

Birlik Yolu, DİBAF, FİDEF, Gerçek KKDK ve KOMKAR'ın Çağrılarıyla başlayan ve düzensiz de olsa hemen hemen bütün örgütlerin katıldığı toplantılar yaklaşık üç ay sürdü.

Ancak, bu kadar uzun süren çabalara rağmen, geçen yılların bir kazanımı olan ortak eylem geliştirebilme yetenek ve esnekliğinin gerisine düşen bir manzara ortaya çıktı. Birden fazla ve farklı protesto eyleminin gerçekleştiği ve yılda bir kez de olsa "Güç ve Eylem Birliği'nin" sağlanamadığı günümüzde, örgütleri farklı eylemler koymaya zorlayan etmenler ve bu süreçte kısaca bir göz atmak gerekmektedir.

12 Eylül ile ilgili çalışmaların başladığı günlerde, İsveç'te PKK'den ayrılan E. Ata, PKK'liler tarafından öldürüldü. Siyasi bir cinayet olan bu olay, doğal olarak güç birliği çalışmalarının gündemine de geldi. Olay tartışılırken bizimde içinde bulunduğumuz örgütlerin ezici çoğunluğu, böylesi bir olayı -hangi gerekçe ile olursa olsun- savunan örgüt ya da örgütlerle güç birliği yapmayacaklarını belirttiler.

Toplantılar boyunca olayı savunma pozisyonunda olan FEYKA bu tutumuyla güç birliğinin dışında kalmış oldu. Bu sorun aşılışken bu kez de, "Yunanistan olayı", HK, Partizan ve Devrimci İşçi tarafından gündeme getirildi. Ancak, bu noktada gündemeleştirilen konu, olayı savunup savunmamanın dışında, olaya karşı istedikleri tutumun takılmaması durumunda, söz konusu tutumu takınmayan örgütlerle birlikte olunmayacağı türünde yanlış ve sekte bir anlayışı somutlaştırıyor.

Daha sonraki gelişmeler de gösterdi ki, bu olay HK ve Partizan tarafından güç birliğini bölme ve parçalama yönünde bilinçlice kullanılan bir gerekçe idi. Her şeyden önce, FİDEF'in, ilk toplantılarda, "böyle bir olayın muhabatlarıyla ilişkimiz yoktur, olay hakkında bilgimiz yoktur" gibi açıklamalarının dışında, olayı şu veya bu düzeyde üzerine alan bir örgüt yoktu. İkincisi, "olayın muhabatlarındandır" diye gösterilen örgütte dahil olmak üzere, hiç bir örgüt, İsviç olayında olduğu gibi, anlaşılabilir örgütlerin, ortak açıklamalarına karşı olmadı.

Ancak HK, Partizan ve D.İşçi, işi o denli olumsuz noktalara götürdüler ki,

"Yunanistan olayı" Platform için ön koşul oldu. Bu tutumun reddedileceği toplantılara HK ve Partizan gözlemci olarak katıldılar. Sorunu çözmek ve olumsuzluğu aşmak için bizim de içinde bulunduğumuz 12 örgüt II. olayı, nedenleri ne olursa olsun kınıyoruz" şeklinde bir belirlemenin platformda yer alması yönünde bir öneri sundular.

Öneri sunulur sunulmaz söz konusu bu üç örgüt öneriye karşı çıkararak, olayın "TKP tarafından yapılan bilinçli bir saldırı" olduğu ve bu şekilde ele alınması gerektiğini belirttiler. Bu örgütlerin bu tutumu toplantının sonuna kadar hep böyle sürdü. Ne zaman ki, FİDEF, KOMKAR, DİBAF ve Gerçek böyle bir belirlemeye katılmayacaklarını açıkladılar, bu üç örgüte İşçinin Ses'i de katılarak birliğin ancak bu temelde sağlanabileceğini savundular.

Güdülen amaç gayet açıktı, hangi noktadan halka koparılabilirse, o noktada zorlama yapılmalı ve zorlama kopmaya kadar sürdürülmeli idi.

Bunu daha önce sezdiğimiz için, hemen hemen her toplantı da HK ve Partizanın niyetlerini açığa çıkarmaya ve örgütleri bu noktada duyarlı kılmaya çalıştık. Bir yandan HK ve Partizanın "Sosyal faşistlerle birlik yapamayacağız" şeklindeki kararlarını teşhir etmeye çalışırken öte yandan da, bu tutumlarının kesin bir şekilde açığa çıkartılması için getirilen gerekçeleri aşma yönünde çaba harcadık. Zaten böyle bir öneriye katılmamızın temel nedeni de bu idi.

Öneriye katılmayan örgütler, çoğunluğun ısrarı durumunda önerinin bu şekliyle Platforma geçebileceğini ancak bu noktada muhalefet haklarını kullanacaklarını belirttiler. Bu nokta tartışılmadan, fırsat bu fırsattır diyen HK, Partizan, D.İşçi ve İ.Sesi öneriyi bu şekliyle kabul eden örgütlerle yeni bir platform oluşturmak üzere bir toplantı çağrısı yaparak toplantıyı terk ettiler. Bu örgütlerle beraber, Av.Dev-Genç, R.Welat, P.Dayanışma, Kurtuluş ve Dev-Kur'da toplantıyı terk ettiler.

Böylece toplantılar iki kanalda yürütüldü ve iki ayrı platform oluştu. Bir platform, A.Rızgari, B.Yolu, KKDK, KOMKAR, Gerçek, KURDKOM, Kürdistanlı Devrimciler ve Tekoşin'den oluşurken, diğer platform da, HK, Partizan, D.İşçi, İ.Sesi, Av.Dev-Genç, P.Dayanışma ve Dev-Kur'dan oluştu. Örgütlerden bazıları platformlardan birine destekleyici olarak katılırken; İşçi Gerçeği her iki platform çalışmalarına da gözlemci olarak katıldı.

İki platformun oluşumundan sonra,

bizim de içinde yer aldığımız platform, iki platform temelinde ortak eylem için 2. platforma öneri götürdü. HK ve Partizan'ın karşı çıkışına rağmen II. platform prensip olarak böyle bir öneriyi benimsediğini belirtti. Bu kez de bu doğrultuda çalışmalar başlandı.

Yapılan bir kaç toplantıdan sonra, hemen hemen birçok noktada görüş birliğine varıldı. Konuşma metni Partizan'ın bir noktadaki itirazı, HK'nin de "eğer başka bir anlama gelecekse (!)" itiraz edeceği belirttikten sonra bütün örgütlerce onaylandı.

Bunun üzerine platformumuz bildiri ve afişini, 8 Eylül için basıp dağıttı ve bu yönde ajitasyon ve propaganda çalışmalarına başladı. Aradan iki gün geçtikten sonra yapılan ve artık teknik işlemlerin görüleceği bir toplantıda, HK ve Partizan saptanan konuşma metnini hiç bir noktasına katılmadıklarının belirttiler ve kendi platformlarını daha önce saptadıkları biçimde yapacak bir konuşma ile eylemi yapacaklarını, katılmak isteyenlerin gelip katılabileceklerini açıkladılar.

Tartışmaların derinleşmesi ve kendi platformlarında bulunan D.İşçi, P.Dayanışma, destekleyicilerden D.Komal, İ.Gerçeği ve Kurtuluşun da böyle bir mantığa tavr almalarından sonra, HK, yürüyüş için polisten izin aldığını ve "20 yürüyüş olası bile" bu yürüyüşü koyacaklarını belirterek, polisiye tedbirlerle takviye edilen son derece yanlış ve tehlikeli bir konuma girdi. Hemen hemen herkes tarafından eleştirilen bu anlayış bardağı taşırın son damla oldu. Bunun üzerine D.İşçi, P.Dayanışma, D.Komal ve Kurtuluş platform'dan imza ve desteklerini çektiler.

SONUÇ

Kısaca özetlemeye çalıştığımız bu gelişmelerden sonra, sekteleşimin ve dayatmacılığın günümüz koşullarında da henüz ayak diretebildiğini göstermektedir. Ve açıktır ki, her keresinde olumlu görünmeye çalışan ama iş kopma noktasına geldikten sonra sorunu "güçler dengesi" vb. ilkesiz yaklaşımlarla çözmeye çalışan Av.Dev-Genç, böylesine bir ayrımı, "devrimci güçlerle reformcu güçlerin" ayrışmasını görek böbürlenilen; İ.Sesi ve her halde kendisine verilen Kürtçe konuşma hakkının cazibesine kapılan R.Welat vb. örgütler, bu tutumlarıyla sekteleşim, dayatmacılığa prim vermişlerdir; teslim olmuşlardır. Ve zaten bunun sonucu idi ki, eylemleri daha başlar başlamaz, "Sosyal emperyalizm" vb. anti-sovyetik, anti-köminist sloganlar atılmaya başlandı.

Anti-faşist güçlerin birliği, ilkel olmak zorundadır. Ve bu ancak her türlü dar grup çıkarılmı terkedildiği, dayatmacılığın ve sekteleşimin, nereden ve hangi adla karşımıza çıkarsa çıksın, aşıldığı bir noktada sağlanabilecektir. Bu da ısrarlı, sorumlu ve seyyeli bir cabayı gerektirmektedir. Dün olduğu gibi

İsveç'te göçmenlere oy hakkı tartışılıyor

Uzun bir dönemdir araştırmasını sürdürmekte olan "Oy Hakkı Komitesi" raporunu hükümete sundu. Komitenin önerisi, İsveç'teki tüm göçmenlere değil, sadece İskandinavya ülkelerinden gelenlere oy hakkının verilmesi olarak

özetlenebilir.

Araştırmayı yapan "Oy Hakkı Komitesi"nin varacağı sonuç tüm göçmenlerce umut içinde beklenirken, varılan sonuç sadece göçmenlerce değil, diğer kuruluşlarca da tepki ile karşılandı.

İsveç İşçi Sendikaları Konfederasyonu LO, tepkisini "Tüm göçmenlere Parlamento Seçimlerinde oy hakkı tanınmalıdır" diyerek dile getirdi. Bilineceği gibi göçmenlerin İsveç'te yerel seçimlerde oy kullanma hakkı vardır. (İsveç'te üç yıl nüfusa kayıtlı olmak şartı ile)

Göçmenler Bakanlığı ise, raporu yorumlarken bir başka öneri ileri sürdü. Bu öneri şöyle: "Çifte vatandaşlık benimsenince, göçmenler parlamento seçimlerinde oy kullanabilecekler" öneriye katılan Bakan Amita GRADİN-de "Göçmenlerin parlamento seçimlerinde oy kullanabilmesi ancak çifte vatandaşlık ile mümkündür" dedi.

Devlet kuruluşlarından Sayıştay ve Yargıtay'ın görüşü ise daha değişik. Bu organlara göre oy hakkı, sadece İsveç vatandaşlarınca kullanılabilir. Oy hakkı İsveç vatandaşlarının yasal hakkıdır.

Sayıştay'ın ve Yargıtay'ın varmış olduğu bu sonuç İsveç'te yabancı düş-

manlığı yapanları sevindirmekten başka bir şeye yaramaz. Aynı sonuçlar olmasına rağmen "Oy Hakkı Komitesi"nin de önerisi aynı kapıya çıkmaktadır. Hatta, İskandinavya ülkelerinden gelen göçmenler ile diğer ülkelerden gelen göçmenler arasında bir farklılık koyarak İsveç'teki gericiilerin ve ırkçıların ekmeğine yağ sürmektedirler.

Öte yandan işi "çifte vatandaşlık" sorununa bağlamak ve bunda ısrarlı olmak yine işi çıkmazlara götürmektedir. Çünkü çifte vatandaşlık sadece İsveç'te değil, göçmenlerin geldikleri ülkelerde de kabul edilmesi koşuluna dayanmaktadır. Hatta, bu sorun sadece oy kullanma hakkına da bağlanmamaktadır. Çifte vatandaşlık bir dizi sosyal ve kültürel anlaşmaları da içermektedir. Bu ise çok uzun bir süreci kapsamaktadır. Bu nedenle bu görüşe karşı da çıkmak ve bu konuda LO'nun önerisi çevresinde toplanarak savaşımlar vermek gerekir.

LO (İsveç İşçi Sendikaları Konfederasyonu)'nun önerisi hiç bir şarta dayanmaksızın ileri sürülmektedir. Bu nedenle demokratik derneklere düşen görev; parlamento seçimlerinde de oy hakkını almak için işbirliklerini geliştirmektir.

uluslararası dayanışma ve land og folk festivali

18-19 Ağustos 1984 günleri Danimarka'da gelenekleşen Land og Folk Festivali gerçekleşti. Land og Folk, Danimarka Komünist Partisi'nin merkez yayın organıdır.

Dünyanın dört tarafından Komünist partileri, ulusal kurtuluş örgütleri ve savaşa karşı diğer örgütlerin de katıldığı bu festival, müzik ve eğlenceden çok uluslararası dayanışmanın bir örneği idi.

Festivalde ulusal yemekler ve değişik folklor gösterileri sergilendi. Misafir örgüt ve partilerin sözcüleri yaptıkları konuşmalarda, dünya barışına ağırlık verdiler. Ulusal kurtuluş hareketlerinin temsilcileriyle yapılan açık oturumlarda hareketlerinin niteliğini ve bugünkü durumunu kitlelere sundular.

Avrupa'nın birçok ülkesinde olduğu gibi, Danimarka'da da yabancı düşmanlığı ekonomik bunalımlara paralel olarak artmaktadır. Bu nedenle de festivalde bu konuya da ağırlık verildi.

Festivale katılan Türkiyeli İşçiler Birliği (FAT) adına iki temsilci Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmeleri kitlelere sundular. FAT'a ait çadırın önünde yayınlar sergilendi. Özellikle Kürt folklorünü sergileyen ekip, festivale katılan herkesin ilgi ve beğenisini topladı.

Festival, gerici ve faşist örgütlerin; "göçmenler işsizliğin nedenidir. Bu nedenle halk göçmenleri istemiyor" savla-

rının ne kadar saçma ve temelden yoksun olduğunu varolan sıcak ilişki, samimi dayanışma ile bir kez daha kanıtlandı.

12 EYLÜL FAŞİST DARBESİ YIGINSAL GÖSTERİLERLE PROTESTO EDİLDİ

İSVEC

12 Eylül faşist darbesinin dördüncü yılı yiginsal bir gösteriyle İsveç'in başkenti Stockholm'de protesto edildi. 12 Eylül günü saat 17.30 sıralarında Stockholm'un Sergelstorg Alanında yaklaşık 800 kişi toplanıp, anti-faşist sloganlar haykırdılar.

Eylem, Kürt Dernekleri Federasyonu, İSTİB, İşçi Gerçeği, Partizan Yolu, Devrimci İşçi, Emegın Birliği, Roja Welat Dayanışma Komitesi, Kawa, Tekoşin, Kürdistan Kültür Merkezi tarafından ortaklaşa düzenlenmişti.

Alanda kısa bir bekleyişten sonra, eylemi düzenleyenler adına Kürtçe, Türkçe konuşmalar yapıldı.

Ayrıca, Demokrasi ve İnsan Hakları için İsveç Dayanışma Komitesi Yönetim Kurulu üyesi ve tanınmış Avukat Hans Goran Franch da bir konuşma yaptı. Konuşmalardan sonra, düzenli ve disiplinli bir şekilde Türkiye Büyük Elçiliđi önüne gidildi.

Büyük Elçilik önünde, hazırlanan bildiri okundu ve sloganlar atıldı. Daha sonra eyleme katılanların tümüne teşekkür edilip, eyleme son verildi.

Armanc Muhabiri
Stockholm

ıyla dayanışmanın dile getirildiği, Türkçe Kürtçe ve Almanca konuşmalarla son buldu.

Mitingte ayrıca El Salvador FDIR cephesinden bir temsilci de konuştu. Konuşmasının ağırlıklı bölümü ABD emperyalizminin Latin Amerika'daki oyun ve komplolarına ayıran temsilci, mücadelelerimizin ortak yanlarını da ortaya koyarak, El Salvador, Türkiye ve Kürdistan halklarının dayanışmasının önemini vurguladı. Sözlerini "emperyalizmi ülkelerimizden kovana kadar savaşa devam" şeklinde bitirince, FDIR temsilcisini kitleler hep bir ağızdan, HOCH DIE INTERNASYONALE SOLİDARİTET (YAŞASIN ULUSLARARASI DAYANIŞMA) sloganı ile uğurladılar.

Büyük bir ağırlaşlık ve zengin bir kültür programı ile beslenen yürüyüş ve miting eylemi yaklaşık 6 saat sürdü ve aynı muhtevada sona erdi. Yine aynı gün ve aynı saatlerde Köln'de, HK, partizan, İ.Ses, R.Welat, Dev.Kur ve Av.Dev-Genç tarafından düzenlenen ve faşist diktatörlüğü teşhir eden başka bir miting yapıldı.

DANİMARKA

Türkiye faşist diktatörlüğünü protesto etme, onu dünya ve Danimarka kamuoyu önünde teşhir etmek için AF örgütünde bir işgal eylemi konuldu.

Bu amaçla Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ından kalabalık bir grup Af örgütü binasına girdi. Bu örgüt yetkilileri ile görüşen grup sözcüsü; bu işgallerinin Af örgütüne karşı olmadığını söyleyerek işgal amaçlarını şöyle açıkladı:

Faşizmin gelişen buyana 42 kişinin idam edildiğini, 650'ye yakın insanın değişik biçimlerde katledildiğini ve 390 civarında insanın da idam cezasına carptırıldığını ve cazevelerinde işkencelerin halen de sistemli bir şekilde sürdürüldüğü, bu olguların çoğunun af örgütünün hazırlamış olduğu raporlarca da kanıtlanmaktadır. Bunun için faşist diktatörlüğün idam ve işkencelerine son verilmesi, tüm politik tutuklulara genel af'ın çıkarılması, faşizmin Türkiye ve Türkiye Kürdistanı halkları üzerindeki hertürlü ekonomik-politik ve sosyal baskılarına son verilmesi.

Faşist ordunun Türkiye -Irak -İran Kürdistan'ındaki baskı ve operasyonlarına son verilmesi için verilen mücadeleye Af Örgütü'nün daha aktif destek vermesi gerektiğini belirtti.

Ayrıca tüm bu istemlerin gerçekleşmesi için Danimarka ve Dünya demokratik komuoyunun duyarlılık ve desteğinin tartışılmaz bir yarar sağlayacağını belirten sözcü: Danimarka'da en çok okunan gazetelerin muhabirlerinin önünde, onlara Danimarka basının Türkiye ve T. Kürdistan'ındaki demokrasi mücadelesine yeterli duyarlılığı göstermediğini söyledi.

Basına bunlar anlatılırken diğer yönden de BBC, İsveç Radyosu ve Danimarka Radyosu ile kontak kurularak, onlara da bu sorunlar anlatılarak, bu doğrultuda yayın yapmaları istendi.

Bu arada cezaevindeki işkencelerin protesto edildiği, tüm politik tutuklulara GENEL AF'ın ve Kürdistan'dan faşist Türk Ordusunun defolmasının istendiği iki flama da Af Örgütü binasına asıldı.

TÜRKİYE FAŞİZMİNİN DANİMARKA KONSOLOSLUĞUNA SİYAH ÇELENK KONDU

Türkiye faşizmini protesto etmek için konsolosluga siyah çelenk bırakılacağı daha önce Danimarka resmi yetkililerine belirtilmiş olmasına rağmen, Danimarka toplum polisleri faşizmi destekleyen ve koruyan bir tavırla çelenğin konmasını, kaba davranışlarla engellemek istediler. Ancak kalabalık topluluğun baskı ve dayatması sonucu polisler gerilemek zorunda kaldı.

Konsolosluk önünde yapılan konuşmada sözcü: "12 Eylül 1980 darbesi 4. yılını doldurdu. Türkiyeli ve Kürdistanlı işçiler, emekçiler için görülmemiş ölçüde baskı, faşist terör, işkence, idam, kurşuna dizilmeler, yüzbinlerce devrimci, demokrat, yurtsever insanın zindanlara doldurulması, açık ve yoksulluk ile geçen açık 4. yılı geride bırakmış oluyoruz", diyerek sözlerini şöyle sürdürdü:

"Açıktırki, faşizm Orta-Doğu'da gelişen ulusal kurtuluş hareketleri, anti-emperyalist devlet ve örgütlere karşı saldırgan ve yayılmacı bir tehdit oluşturmaktadır".

Sonra militarist Türk Ordusunun, Kürdistan'daki kanlı operasyon ve tutuklamalarının amaç ve sonuçlarını anlatarak "demokrasiye geçtik" palavrasının iç yüzünü açıkladı.

Konuşmacının üzerinde durduğu diğer önemli bir konuda; Faşist zulüm-

F. ALMANYA

Faşist diktatörlük, 5. yılına girerken, F.Alamanya'da Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci-demokratik örgütlerden Ala Rızgari, Birlik Yolu, Devrimci İşçi, İşçi Gerçeği, KKDK, KOMKAR, KURDKOM, Kürdistanlı Devrimciler, Proleter Dayanışma ve Tekoşin tarafından düzenlenen; Denge Komal, Gerçek, Kurtuluş'ça desteklenen; DİBAF, ve FİDEF'in de katıldığı bir yürüyüş ve mitingle protesto edildi.

8 Eylül saat 10'da Köln'ün Ebertplatz meydanında başlayan yürüyüş, eylemi düzenleyen ve katılan örgütlerin septadıkları işleviş kural ve normlarına gösterilen bağlılık ve disiplinle sonuna kadar devam etti. 5000'nin üzerinde kitlenin katıldığı ve aynı meydana yapılan miting, faşist diktatörlüğün halklarımız üzerindeki baskılarının teşhir edildiği, Türkiye ve Kürdistan halkla-

den kurtulmanın ve halkların kendi demokratik iktidarlarını kurmanın yolunun ancak güçlerimizi birleştirmekten geçebileceğini söylemesi, güçbirliğinin anlam ve önemini vurgulaması olmalıdır.

Konuşma aralarında ve konuşma sonunda faşizme karşı omuz omuza, tüm politik tutuklulara genel af, Türk Ordusu Kürdistan'dan defol gibi faşizmi lanetleyen sloganlar atılarak toplanmaya son verildi.

12 Eylül Protesto Gecesi

Bu "gece" 12 Eylül 1980'den yani, dört yıldan beridir halklarımızın başına kara bir buhut gibi çöreklenen, halklarımızın görülmedik açlık, yoksulluk ve baskılar görmesine neden olan faşist diktatörlüğün protesto edilmesi gecesi" şeklinde söze başlayan sunucu daha sonra devrim şehitlerine saygı duruşu ile gecenin programını başlattı.

Gecede faşizmi ve sömürgeciliği yeren şüirler okundu, türküler söylendi.

Programı İsveç'ten, Almanya'dan, Danimarka'nın A'rhüs şehriden ve Merkezden, Türkiye'li ve Kürdistanlı Türkücü ve sanatçılar katıldılar. Bu sanatçılar arasında Kulilik ve Heval da vardı.

Gece Türk, Kürt, Acem, Arap ve Danimarka'lı 450-500 dolayında insanın katılması ile yâğmsal bir nitelik kazandı.

İçerik ve organizasyon olarak iyi geçen gecede Kürdistan halk oyunlarını sergileyen folklor ekibi büyük bir ilgi ile izlendi. Ayrıca çocuk ve yetişkinlerin oluşturduğu koronun söylediği türküler de programa başka bir içerik ve anlam kazandırdı.

Protesto gecesine çeşitli yurtsever ve devrimci örgütlerden: TKSP, TKKKÖ (trafaktarlarından), PSK-1 (Irak Kürdistan Sosyalist Partisi Danimarka kom.), PKI.(Irak Komünist Partisi

Dnm Kom.), TUDEH ve Halkın Fedaileri(Ekseriyet) taraftarlarının faşizmi lanetleyen ve enternasyonalist dayanışmayı dile getiren mesajları okundu.

Güçbirliği adına Türkçe-Kürtçe ve Danimarkaca konuşmalar yapıldı. Temsilciler konuşmalarında; faşizmin uygulamalarını ve "demokrasiye geçtik" demogöjilerini anlattıktan sonra; zindanlar boşalmadan, sıkıyönetim kalkmadan, sendikal hak ve özgürlükler sınırsız kazanılmadan, Amerikan üsleri sökülüp atılmadan, Kürt ulusu üzerindeki tüm baskılar son bulmadan, kısacası bugünkü faşist diktatörlük alaşağı edilmeden demokrasiye geçilmeden bahsedilemeyeceğini ve tüm demokrasi güçlerinin bu istemler temelinde güçlerini birleştirmeleri ve savaşınlarını yükseltmeleri gerektiğini vurguladı.

Diğer eylemlerde olduğu gibi gece-

de de tutuklulara genel af sorunu üzerinde önemle duruldu.

Ayrıca dayanışma ve propaganda'nın önemi üzerinde de duran konuşmacı: DİSK yöneticilerinin tahliyesinin Avrupa'da yükselen dayanışma hareketinin önemini ve etkinliğini gösterdiğini belirterek, Danimarka somutunda Danimarka demokrasi güçlerine önemli sorunların düştüğünü, Türkiye faşizminin insan hakları mahkemesinde yargılanması ve mahkum edilmesi ile ilgili Danimarka'nın mahkemede aldığı olumlu tavrı sürdürmesi için gereken her şeyi yapmamız lazımdır dedi.

Faşist diktatörlüğü lanetleyici protesto sloganları gece de atıldı.

Gece ve diğer aktiviteleri: FAT (Türkiyeli İşçiler Birliği), Dayanışma Komitesi, Özgürlük Yolu ile Dayanışma Komitesi ve DİBAF çalışma grubu birlikte düzenlediler.

Arm. Muhabiri

Kukla Özal Lanetlendi

Hepimizin, basın haberlerinden de duyduğumuz gibi, 4 Eylül günü Türkiye faşist diktatörlüğünün kuklası ANAP Genel Başkanı Turgut Özal İsveç'e üzerinden F.Almanya'ya geçti.

F.Almanya'nın resmi davetlisi olmakla beraber, gerici F.Almanya hükümeti tarafından T.Özal resmi olarak karşılandı. Özalın gezisinin amacı şöyleydi;

- Türkiye'ye yapılacak olan atom santrallerinin yapımını Alman firmalarının üslenmesini sağlamak,

- Türkiye'ye ait T.H.Y uçaklarını B.Alman firması olan AIRBUS'dan satın almasını sağlamak,

- F.Almanya'da siyasi ilticacılara ve faşist cunta aleyhinde yapılan siyasi çalışmaların engellenmesini sağlamak idi.

Buna karşı devrimci-demokratik kamuoyu tavırsız kalmadığı gibi, bizlerde KKDK olarak tavırsız kalmadık, olanaklarımız ölçüsünde protesto eylemine katıldık. İlk önce, Türkiye ve Kürdistanlı dost örgütler arasında, ortaklaşa bir bildiri hazırladık. Amaç Turgut Özal'ın Almanya'ya gelişini protesto etmek, Türkiye faşist cuntasının İran-Irak Kürdistan'ına saldırılarını ve Türkiye Kürdistan'ındaki yeni operasyonlarını, provokasyonları protesto etmektir.

Bildiriyi imza atanlar:

Birlik Yolu, Devrimci İşçi Berlin, İşçi gerçeği, Kültür Merkezi, Kürdistan İşçi Derneği, KKDK Berlin, Proleter Dayanışma, Türk Merkezi.

Destekleyenler:

Koçkak, Kurtuluş sempatizanları.

Ortaklaşa yapılan eylemde, üç bine yakın bildiriye Almanca olarak Berlin'in en işlek yerinde dağıttık. Alanda Almanca bir konuşma yapıldı. Kukla Özal lanetlendi. Cuntanın kuklası şamarın izini ensesinde his ede ede Türkiye'ye döndü.

Kahrolsun Faşist Cunta Kuklası ANAP.

Kahrolsun Batı Almanyanın gerici hükümeti.

Kahrolsun Faşist Cunta

Yaşasın Eylem birliğimiz.

Berlin KKDK Komitesi
Berlin. Armanc Muhabiri.

ARMANC ve DAYATAN

GÖREVLER

Değerli yoldaşlar,

"ARMANC" dergimiz, Yazı Kurulu, Redaksiyon, teknik görevliler, muhabirler ve okuyucular kolektivitelerinin ortak ürünü olduğu gerçeğinden hareketle sizlere belli somut istem ve önerilerde bulunuyoruz.

Herşeyden önce bilimsel sosyalist hareketimizin yeni atılım ve ilerlemeler döneminden geçtiğinin aktif tanklarıyız. Bu atılım ve ilerlemeler içinde konumu her geçen gün daha istikrara kavuşan, Ulusal Demokratik Halk Devrimi savaşımızda bir kurum olarak rolü ve önemi artan ARMANC, kendisini biçim ve içerik yönüyle günün ve geleceğin koşullarına uydurma görevi ile karşı karşıya bulunuyor. Bugün ARMANC'a varolan ilgi daha fazladır, bugün ARMANC'tan çok daha şey istenmektedir ve bugün daha çok okuyucu kitlesine sahip bulunmaktadır.

Elbette çağdaş bir derginin gelişebilmesinin yegane koşulu; yığınlarla karşılıklı organik bağlar kurmasına, onların istem ve eğilimlerine, günün acil sorunlarına kulak vermesinden geçer.

Hepimiz ARMANC'ın okuyucu kitlesinin sadece türkçe bilenlerle sınırlı olmadığını çok iyi biliriz. Pratik yaşam, savaşımın dayatan gerekleri ARMANC'ı sadece yurtdışında yaşayan Kürdistan'lı işçilere seslenen, Kürdistan'a ilişkin informatif bilgilerle kamuoyu yaratmaya çalışan bir dergi olmakla sınırlı tutmamış, zaman zaman tüm bunların da ötesinde O'nu, daha değişik konulara yöneltmiş ve bu anlamda değişik görevler de yüklemiştir. ARMANC, Kürdistan işçi sınıfının, emekçi halk kitlelerinin bağımsızlık, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde de saygın bir konumu olan bir savaşım aracı olmuştur. Bilimsel sosyalist hareketin en zor dönemlerinde onun devrimci ilkelerine sarılmış, teslimiyete ve yalınlığa aman vermemiştir. Şimdi ARMANC'ın her yeni sayısı, teknik olarak, içerik olarak yeni yeni gelişmelerle doludur. İşte bu durum ARMANC okuyucularının sabırsızca bir sonraki sayısını beklemeye yol açıyor. Ne varki, bütün bunlarla yetinmek, okuyucu kitlesinin istem ve ihtiyaçlarıyla çelişkiye düşmektir.

ARMANC, çağdaş gazetecilik anla-

yışımı çok daha gelişmiş yöntemlerle başarmak, rayına oturtmak, bunu prensipleştirmek zorundadır. Bu, ARMANC okur kitlesinin bilimsel sosyalist hareketimizin günümüzdeki gereksinim ve ihtiyacıdır. Kürt dergilerinin yayıncılık anlayış ve pratiği içinde ARMANC, bunu başarmaya en yakın dergilerdendir. Biliyoruz ki, ARMANC çok zor koşullarda, maddi, teknik irtibat vs. sorunlarının olduğu koşullarda çıkıyor. Ne var ki, zorluklara boyun eğmeme, varolanla yetinmeme, yenilikçi, atılımcı ve yaratıcı olma komünistlerin şaşmaz özellikleridir, gelenekleridir. Komünistler her zaman daha kaliteli, daha yaraşır, daha etkileyici iş için mücadele ederler, kendi savaşım araçlarını günün ve geleceğin koşullarına uygun hale getirirler. Bunlar, amaca varılmasında tökezlenmemenin, gelişmelerin gerisinde kalmamanın koşullarıdır. Biz, ARMANC'ın bunu başara- çağı inancındayız.

Gazetecilik dilinde kısaca, gazetecilikle ilişkisini yansıtan doğrultuda okur kitlesi içinde sosyolojik araştırma yöntemi ile, küçük bir araştırma yaptık. Söz konusu bulunduğumuz yerdeki okuyucu kitlesinin sadece kürtçeden yararlanma imkanı bulunmaktadır. Yıllardır ARMANC'ı okuyan, okutan, yazı ve haberle güçlendiren, her sayısını sabırsızlıkla bekleyen okuyucu kitlesinin istem ve önerilerine kulak verme ARMANC için hayati sorundur. Bu, ARMANC'ın yöntemi olmalıdır. Söz konusu araştırma, okuyucu kitlesinin bulunduğu her tarafta muhabirler, dağıtım komiteleri vs. aracılığıyla geliştirilmesinin büyük yararı olacaktır. Bu istem ve önerilerden somutlaşan sonuçları ARMANC pratiğinde yaşama geçirilmesi ARMANC'ı daha güçlü, daha kaliteli, daha çağdaş bir Kürt yayın organı durumuna getirecektir. Bu bir anlayış, bir sanat sorunudur. Kitlelerden etkilenmeyen, kitleleri etkileyemez, onların eğilimlerine kulak vermeden onları yönlendiremez. ARMANC, işçi sınıfımızın soylu ideolojisinden, bilimsel sosyalist hareketimizin onurlu mücadelesinden aldığı güç ve kararlılıkla kitlelerin sesi olmak zorundadır. Daha ajitatif biçim ve içerikle, daha güvenilir haber, tesbit, açıklama ve yorumlarıyla halkımızın acı ve ızdırıp verici durumunu gözler önüne sermeli, Ulusal Demokratik Halk Devrimine,

işçi sınıfına ve onun gücüne varolan umut ve inancı daha etkileyici propogandist hünerlerle başarmak zorundadır. ARMANC, güçlü ve doğruyu savunan bir hareketin temelleri üzerindedir. Sorun ARMANC'ın bunu en mükemmel biçimde değerlendirebilmesidir.

Bilimsel sosyalist hareket, yıllardır her türlü alanda Kürdistan devriminin yetenekli kadrolarını yaratma mücadelesini veriyor. ARMANC da bu konuda üzerine düşeni yapmakla yükümlüdür. Savaşım amatör yöntemler, kor-san anlayış ve uğraşlarla yürütülemez, böylesi bir anlayış işçi sınıfının kazandığı deney ve tecrübe hazinesiyle ve onun bilimsellik ve çağdaşlığıyla çelişir.

Bilimsel sosyalist hareket, geleceğin çok daha gelişmiş yayıncılık, gazetecilik, fotoğrafçılık, yığınsal komünikasyon ve informasyon ağının yetenekli, uzman kadrolarını şimdiden yetiştirmekle meşguldür. ARMANC, bütün bunları gerçekleştirmek yönünde bir araç olmalıdır. Bunda ARMANC'ın önemi küçümsenmemelidir.

Çok uzak değil, bundan birkaç yıl önce Bilimsel Sosyalist Hareket tarafından kürtçe olarak yayınlanan sanat ve kültür dergisi "TİREJ" in çıkarılan dört sayısıyla, işçi sınıfı hareketinin nasıl yetenekleri ortaya çıkarabileceğini çıkardığımızın sadece küçük bir örneğidir. R. BARNAS, gibi geleceğin büyük şairi orada belirdi. Çok kısa zaman içinde ARMANC ve BERBANG dergilerinin sayfalarında en ilginç ve dikkat çeken yönü MAMOSTE'nin karikatürleri idi. O, Kürdistan'da karikatürçülüğün gelişmesinde önemli bir adım attı.

Bizler, her alanda güçlü yeteneklere sahip insanların varolduğuna, sorunun bunları tanıyıp ortaya çıkarmak olduğuna, asıl olan bu yetenek ve potansiyelleri realize edebilecek imkan ve olanaklar da olduğuna inanıyoruz. Biz, kitlelere ulaşabilmek olanağı bulmadığı için, şürlerini, yazılarını vs. yakan, resim yapmayan, öykü yazmayan ve artık yeteneğinin olduğu uğraşa, başarılı olacağı uğraşa "küsen" sayısız insan biliriz.

İşte bütün bunların ve okuyucularımızdan aldığımız yanıtların ışığında

* ARMANC'ın hiç olmazsa temel ve "önemli" yazılarının %80'i kürtçe olması.

* Kürdistan'ın diğer parçaları üzerine haber ve yorumlara ağırlık verilmesi.

* Özellikle ARMANC muhabirinin tayin edileceği her alanda il, ilçe, köy, yurt dışında haber, resim, yazı, belge

vs. göndermeleri, özetle her ARMANC muhabirinin aylık gelişmeleri rapor halinde göndermeleri, bir gazeteci gibi çalışmalarının sağlanması bu konuda Diyarbakır ve Danimarka muhabirleri özellikle takdire layıktır. Kürdistan'ın en ücra köşesinde meydana gelen en sıradan gelişmeyi anında bildirmek, ARMANC okuyucusunun en çok ilgi duyduğu konular arasındadır. Ne varki, özellikle Kürdistan'ın belli bölgelerindeki ARMANC okur, muhabir ve dağıtıcıları oldukça pasif olmakta, bu konuya gereken önemi vermemektedirler. Bu bölgeler arasında, Bitlis, Van ve ayrıca İstanbul vs. yerleri sayabiliriz.

* Bu konuda- muhabirlerin haber gönderme, yazma, yorumlama, anlatış tarzları vs.- muhabirlerin ARMANC sayfaları aracılığıyla yada değişik yollarla bilinçlendirilmeli, okuyucu ARMANC muhabirinin yazısını okuduğunda başka bir yerden, Kürdistan'dan gelmiş biriyle sohbet ediyormuş havasını yaratmalıdır. ARMANC, yılın en başarılı muhabirini seçmeli, gerçekten hak etmişse, "Kürdistan Gazetecisi" ünvanını vermelidir.

* Fotoğrafçılığın geliştirilmesi teşvik edilmeli, ARMANC'ın bir sayfasında "fotoğraf yarışması" açılmalıdır. Bu konuda oldukça geride olan Kürdistan fotoğrafçılığının gelişmesi için ARMANC aktif rol oynamalıdır. Söz konusu fotoğraflar köy, şehir, dağ, kale, insan manzaraları, tarihi yerler vs olmalıdır. Bu türden fotoğraflardan ARMANC'ın ilk, orta veya son sayfasında sürekli bulunmalı, hatta ek posterler çıkarmalıdır. Her fotoğrafta, bilimsel sosyalist hareketin örgüt ve ku-

ruluşlarının, slogan ve taleplerinin propagandası birleştirilmelidir.

* Aynı şekilde şiir, öykü, fıkra, serbest yazı, mizah, seri roman vs. yarışmalarını açıp bu konuda başarılı insanların ortaya çıkmasına ve geliştirilmesine yardımcı olmalıdır.

* ARMANC, işçi sınıfının öncü hareketinin aldığı politik tavırlar ve tespitler doğrultusunda aktif kampanyalar açmalı, okuyucu kitlesini bu alanda duyarlı ve aktif duruma getirmeye çalışmalıdır. "DİTİNËN HËZËN KURDLI SER OTONOMİYË" bu yönde atılmış çok önemli bir adımdır. Herkesin dün dediğini, yarı inkar ettiğinin alışkanlık edildiği ülkemizde, bu görüşlerin belgeselleştirilmesi, bu yönde kamuoyu yaratılması, kutlanması gereken bir gazetecilik anlayışıdır. Bu yöndeki yarışmaları ARMANC'ın anlayışı kabul edeceğine inanarak:

* Ayrıca Türkiye ve Kürdistan'da bütün anti-faşist güçleri kapsayacak bir "Anti-faşist Cephe" üzerine düşüncelerin alınması aynı şekilde önemli bir çalışma olacaktır.

* Örneğin; "Kürdistan Ulusal Konferansı" gibi ilerici çevreler içinde çok tartışılan bir konuda, "Ulusal otorite" gibi başka bir konuda bütün Kürdistan'lı ilerici, yurtsever, sosyalist güçlerin görüş ve önerilerini yansıtabilecek röportajlar yapılması, bu yönde kamuoyu yaratılması önemli ve dayatan bir görevdir.

* Aynı türden röportajlar Kürdistan'da; işçi, köylü, genç, aydın kesimler, faşist cuntanın zulmünden yakından etkilenmiş analarla da yapılabilir.

* ARMANC'ın, "Şehitlerimiz" listesini posterler şeklinde büyük ve küçük olarak çıkarması, bu dönemde atılmış olumlu bir adım olacak, şehitlerimizin anılarını sürekli canlı tutacak, kitlelerin devrimci ruh ve kararlılığını geliştirecektir.

* ARMANC'ın geçmiş sayılarında rastlandığı gibi, uzun yorum ve politik açıklamalardan çok, kısa köşe yazıları yayınlanmalı, "dünyada durum", "Türkiye'de durum", "Kürdistan'da durum", "Kültür ve Sanat Köşesi", "Mizah", "Karikatür" ve fotoğraf köşeleri açılmalıdır. Ayrıca, tarih, toplum ve ekonomiye ilişkin yazılar da belli köşelerde bulunmalıdır.

* 53/54. sayıda başlayan "XAÇERËZ" oldukça önemlidir.

* ARMANC, bu konuda diğer ulusal kurtuluş savaşını veren devrimci güçlerin, devrimci basını örgütleyiş, yayıncılık deney ve tecrübelerinden yararlanmalıdır.

Biz, kitlelerle kurulacak canlı bağların, bilimsel sosyalist hareketin enerji ve dinamizminden gerekli desteğin alınmasıyla, bütün bunların çok daha iyi başarılacağına inanıyoruz. ARMANC'ı daha güçlü, daha etkin kılmak için bu türden öneri ve desteklerimizi sürekli kılacağız.

Bu uğurdaki çalışmalarınızda başarılar diler, hepinize yoldaşça selamlarımızı iletiriz.

30.8.1984
S. Lewend

YENİ KATLİAM PROVALARI...

Baştarafı sayfa 2'de

10 PARTİ VE ÖRGÜTÜN AÇIKLAMASI:

Irak Kürdistanı Demokratik Halk Partisi, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi, Suriye Kürtleri Halkın Birliği Partisi, Suriye Kürtleri İlerici Demokratik Partisi, Suriye Kürtleri Sol Partisi, Ala Rızgari, Türkiye ve Türkiye Kuzey Kürdistan Kurtuluş Hareketi Orta-Dogu Temsilciliği, Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi ve Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi, "Türk Cuntasının Kürdistan Halkına Karşı Giriştiği Kanlı Saldırıları Durdurulum" başlıklı ortak bir çağrı yayınladılar.

Dünya kamuoyuna yapılan bu çağrı şu cümlelerle başlıyor: "Türk cuntası, Eruh ve Şemdinli kazarlarında meydana gelen sorumsuzca ve Kürt halkının haklı mücadelesine zarar vermek-

ten başka bir şeye hizmet etmeyen bazı şiddet olaylarını bahane ederek ve dünya kamuoyunu yanıltmak için olayları abartarak, Kürdistan'ın diğer parçalarını işgali de içeren baskı ve yoketme operasyonlarında, komando birliklerinin, zırhlı araçların, helikopter ve jet savaş uçaklarının yer aldığı büyük askeri kuvvetlerini harekete geçirdi."

Başta Kürtçe, Türkçe ve Arapça olmak üzere çeşitli dillerde yapılan bu çağrıda, daha sonra saldırının İran ve Irak'la işbirliği yapılarak düzenlendiği ifade ediliyor. ABD ve NATO'nun bölgedeki manevralarına da dikkati çeken çağrı, "Kürdistan'da katliam ve sürgüne yönelik operasyonlara karşı sesinizi yükseltin! Bölge halkları üzerine çullanan işgalci ve terörist orduları durdurun!" cümleleriyle son buluyor.

BAZI YAKLAŞIMLAR ÜZERİNE

Baştarafı sayfa 13'de

bugün de görev ve sorumluluklarımızın bilincinde olarak olumsuzlukları ve sektirliği aşma ve teşhir etme yönünde çabalarımızı kesintiye uğratmayacağız.

Çalışmalar II. sefer HK ve Partizan tarafından kesintiye uğratıldıktan sonra, A.Rızgari, B.Yolu, İ.Gerçeği, KKDK KOMKAR, KURDKOM. K.Dev, P.Dayanışma, Tekoşin, D.Komal, Gerçek ve Kurtuluş ikinci bir yürüyüş düzenlediler.

Bahattin e Sefer de Şehit Düştü!

7.8.1984 gecesi sömürgeci Türk faşistlerinin sınır nöbetçileriyle çıkan çatışma sonucunda Bahattin e Sefer şehit düştü.

B.Sefer, 1953'te Cizre'ye Bağlı Zevik köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Yoksulluk, açlık onu yıllarca halkından, ailesinden uzaklarda yaşamaya zorlamıştı. Yaşamının bir çok yıllarını metropollerde çalışmakla geçirmiş, acının her türlüünü tatmıştı.

Sefer arkadaş kısa sürede ulusal ve sınıfsal baskının bilincine varıp, 1978'de DDKD saflarında mücadeleye aktif olarak katıldı.

12 Eylül Askeri Faşist darbe ile birlikte bir çok kez yakalandı, aylarca işkencehanelerde akıl almaz işkencelerden geçirildi ve hiç bir zaman sır vermedi. Yakalandığının her defasında, "sen DDKD lisen, peşmergelere erzak temin ediyorsun, onları Suriye'ye getirip götürüyorsun" diye O'nu işkenceden geçiriyorlardı. Fakat Bahattin her şeye rağmen direndi sır vermedi.

O, halkına karşı olan sorumluluğu-nu yerine getirmek için var gücüyle ge-

cesini gündüzünü katarak halklarımızın kurtuluşu uğruna yorulmadan mücadele etti ve ölümsüzleşti. O'nu mücade-

mizde her zaman yaşatacağız.

Mücadele arkadaşları
ŞAM

sömürgeci faşist cuntanın nüfus planlamasına ilişkin görüşleri

Nüfus planlaması nasıl yapılır? Çığ gibi büyüyen dünya nüfusu nasıl kontrol altına alınır?

Evet, dengesiz büyüyen, yer küremizin tümünü yakından ilgilendiren bu sorun üzerinde bilgi alış verişine girmek, ortak çözümlere varmak amacıyla 10 yılda bir dünyanın her yerinden gelen binlerce delegeden oluşan konferanslar yapılmaktadır. En son olarak böylece bir toplantı, içinde bulunduğumuz yıl Meksika da yapıldı. Bu konu üzerine binlerce öneri tartışıldı, görüşüldü.

Sovyetler Birliği temsilcisi, barış ortamında, silahlanmaya harcanılan

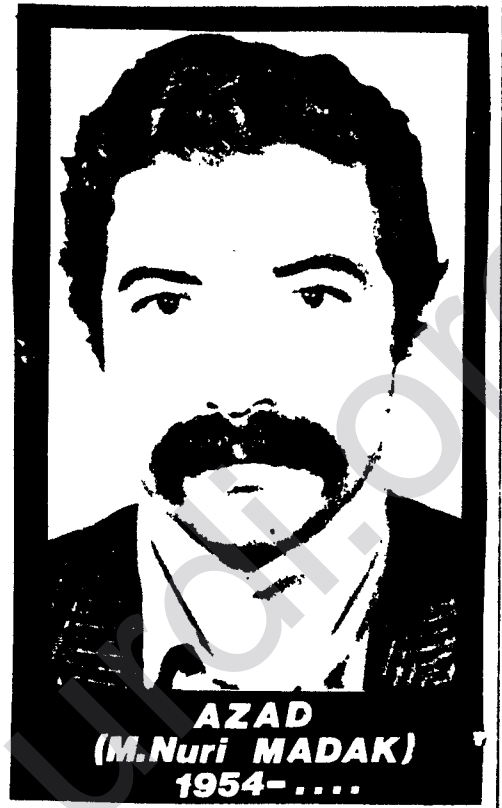
paralar, butür sorunları üzerine harcanılırsa, tutarlı sonuçlara ulaşabileceğini söyledi. Kimileri, sanayinin gelişimiyle, kimileri kültürel gelişmeyle bu sorunun çözümlenebileceğini savundu.

Nüfus palanlaması üzerine görüşler sadece bu kadar değildir. Faşist cunta'nın ve onun "bilimsel araştırma merkezi" YÖK'ün de bir görüşü var. Üstelik sorunu kökten çözümleyici niteliktedir! Bu öneri MEB (Milli Eğitim Bakanlığı) tarafından basılan bir ders kitabında işlenilmiş, liseli gençlerimizin eğitilmesinde kullanılmaktadır.

Öneri gerçekten sorunu kökten çözümlüyor! Eğer sorun nüfus artışı ise bir kısım insanların öldürülmesiyle, bu sorun çözümlenir gider. O kadar görüldü ve konferansa da gerek kalmaz. YÖK'le birlikte Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi dekanlığına getirilen Prf.Seviç Karol'un başkanlığını yaptığı bir komisyonca keşfedilen bu teori şöyle: 'Nüfus artışını kontrol için bir yol mu aranıyor?' işte size veba."

MEB Talim ve Terbiye Krulunca 7.12.1982 tarih ve 163 sayılı kararı ile ders kitabı olarak kabul edilen, 10.3.1983 gün ve 2495 sayılı Yayınlar Genel Müdürlüğünün emriyle 10.kez 50 000 adet basılmasına emir verilen "Modern Biyoloji" kitabının 59. sayfasında veba başlıklı yazıda yer alan bu buluş, daha da genişletilip şöyle denmektedir; 'savaş kıtlık, hastalık gibi faktörler nüfus kontrolü için etkin yollar olabilir. Fakat daha iyi yolların bulunması gereklidir.' Bu amaçla faşist cunta kollarını sıvamıştır. Faşist cunta (o zamana kadar yaşaya bilse) 1994'teki nüfus planlaması konferansına bu buluşun Kürdistan'daki deneylerinin sonuçlarıyla gideceği tahmin ediliyor. Evren, bilhassa hapishanelerdeki deneylerinin sonuçlarında, hayli umutlu olduğu belirtiliyor.

JÛYAN XEBAT Û ŞEXSIYETA AZAD

JÎ BO REDAKSYONA ARMANCE Hevalen Heja

Ji bo bîranîna şehîde partiya PPKK Azad, (M.Nuri Madak) hevalên wî di şanzdehê (16) meha Îlonê de di mala PPKK de komcivînek çêkirin. Beriya komcivîne daxwaz ji partivên dost hatê kirin, ku beşdarê vê komcivîne Partî û rêxiravên û kesên dostên PPKK di roja bîranîne de bi piştewarîkî ji dil û can di bîranîna şehîde nemir de amade bûn. Partî û rexiravên beşdarî komcivîne bûn, bi qefên gulên hatin û xema hevalê Azad li ser milê xwe girtin. Bi taybetî KUK-Baskê Sosyalist, Partiya Hevgirtina Gelf Kurd Li Sûrî û Partî Demokratî Gelf Kurdistanî Îraq bi tacegulên xu ve li ber sûret (Wene) ê şehîde nemir sekinîn. Partî û rêxiravên ku nûnerên wan hati bûn bîranîne, hemu-yên wan li ser mîrxasîya şehîd Azad sekinîn. Her nûnerê partiyekê şehîd Azad, şehîde partiya xwe qebûl kir û methe wî dan. Bîranîn, bi regekî hejariyê Azad derbas bû.

Endamekî PPKK li ser jîyan, şexsiyet û xebata Azad axaftinek kir. Ez vê axaftinê bi vê xeberê re ji we re dişînim.

Partî û Rêxiravên di komcivîna bîranîna Azad de amade bûn ev bûn:

- Partiya Komunîst a Îraq (IKP)
- Partiya Komunîst a Sûrî (SKP)
- Partî Sosyalîsta Kurdistanî Tirkî (TKSP)
- KUK- Baskê Sosyîst (KUK-SE)
- Partî Demokratî Gelf Kurdistan (PDGK- Iraq)
- Partiya Hevgirtina Gelf Kurd Li Sûrî (PHGKLS)
- Partiya Kurdî Çep li Sûrî (PKCLS)

- Partiya Demokratî Kurdî Pêşverû Li Sûrî (PDKP)
- Partî Demokratî Kar Li Sûrî (PDKLS)
- Û hin kesên dostê PPKK yê

Mêrxas Azad kiye?

AZAD (M. Nuri MADAK) di sala 1954'an de li gundekî Cizîra Botan (Cinibrê) ji binemalekî hejar û bê erd (ax) hate dinê. Cinibrê gundekî nêzik hidûd e. Bavê AZAD ne xwedî bostek erd bû. Binemala AZAD li ser axa axan û began bi nivkarî dixebitî û bi wî awayî jiyana xwe domandin.

Xizaniya binemala AZAD tede û ser sinor (tixub) bûna gundê wan, dibû sedemê ku AZAD, di zarokiya xewe de feqîrtî û zulm û zordariya cendirman bibinît. Gava AZAD hate emrê karkirinê, ew jî wekî hemû endamên binemala xwe bû rênçberê axan û began. Nêzik tixûb (sinor) bûna gundê wan, di hêla ku AZAD rasti-yên herdu aliyên hidût bibinît. Ew tixûbên bi destên zordaran, ji derveyî daxwaz û îrada gelê me hatî çêkirin bi AZAD tebiî ne dihat. Wî ji zarokiya xwe ve dît, ku ev qereqolên li ser tixub rêz, mayinên bînerd, sêncatêlîn ne bê armanc in. Ev bûyera na bi heqîqeta jîyanê re li hev ne dikir. Wekî perespanekî diket çavan.

Be êrdî, ji axan û began ra xebitîn, zulm û zordariya cendirman a ku li ser dora wan, tixûbên welatê wî kêrkirî bi dumahîk ne dihat. Ev bûyeren heyîn roj bi roj kîna AZAD xurt dikir li dijî sazûmanên zordest û hevalbendên wan. Gava AZAD dest bi xwendinê kir jî, zimanê xwe ê zikmakî ne xwand. Zimanekî qet ne zanibû bi zorî ji wan re dihat nîşandayîn. Di dibistanê de zimanê xwe axaftin ji wan re hatibû qedexe kirin. Ev tiştên heyîn jî, li AZAD tebiî ne dihat. Ev bûyera na giş bi hev re AZAD difikirand. Gava AZAD dadiket bajêr, gelek mirovên wekî xwe didît ku ewa ma jî, wekî wî dilsojî nexweşiyên, di bîjin û çaren nû difikirm. Ewî zûka bi wan mirovan re tîkiliyên germ darîn. Bi wan tîkiliyan re tiştên nû bihîst, xwand. Roj bi roj AZAD baştîrîn tîdighîşt û rastî xweşik didît.

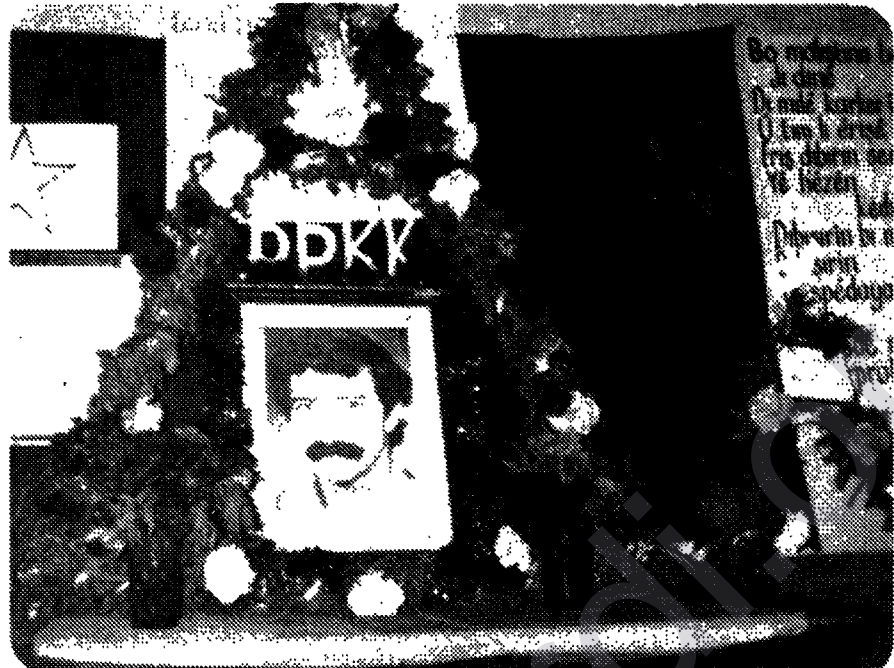
Ji bo çî bostek erdê wan tune bû, ji bo çî xizan û birçî bûn û belengaz dijiyan? Ji bo çî her roj qundaxên tîngên cendirmên tirkên dixwarin? Ji bo çî welatê wî de tixûb hatibû darîn, gelê wî ji hev hatibû qetandin? Ev zilm û zordarî, wê heta kengê dom bike, wê çawa hê rakirin? Ev pîrsen hane tim sere AZAD bi xwe-ra mijul dikir. Ev fikirkirinê nû bû sedemê ku AZAD baştîr dijminên metingehkar û hevalbendên wan axan û began û şexên kevneperest mas bike. Ya ji hemiyên girîngtir, ewî tîka ji bin nîrê zilm û zordariyê xwe

rizgarkirinê fêmkir.

Êdî di vê qonaxê de hevre AZAD gihîste vê bûr û baweriyê ku bi tenê, li serê xwe rizgarbûn nayê pêkanîn. Ew gihîste wê baweriyê ku rêka rizgarbûnê bi rêkxistin, mildayîna milê mirovên wekî xwe re derbas dibe. AZAD, bi van zanbûnan û baweriyên kete rêzên têkoşîna şoreşgerî. Di rêzên Partiya Pêşeng A Karkerî Kurdistan de cî girt û bê westan, bê sekn xebata xwe meşand. Ewî ji bo rizgarkirina gelê Kurdistanê ji bin nîrê emperyalîzmê û metingehkariyê û ked-xuriyê, çî hêza ku pê ra hebû, da kar. Hevrê AZAD, baş tê gihîstibû, ku şerê ku ji bo rizgariyê netewî bête dayin li ser hîmê têkoşîna çîmayetî pêk tê. Ewî bi dil û can ev bawerî hebû. Loma ku xwe ji hemû nerînên neteweperestî dûr xist, xwe bi enternasyonalîzma proleterî xemiland û welatperweriya xwe bi şexsiyeteke şoreşgerî ve temam kir. Bi van taybetiyên xwe bû şoreşgereke mêrxas. Şert (hoy) çend giran û nexweş ban bila biban, ew tu carî ji kar ne reviya. Kîjan karê zor ba, xeter ba, bê çav neqandin ewî xwe davêtê. Bi vî teybetiyê xwe jî hevrê AZAD nav hevalên xwe de bûbû endameke nimûne. Ciyekî girîng bi dilê hemû dost û hevalên xwe de girtibû.

Piştî ku cûnta faşîst 1980'an de kirdayetî girt destê xwe, hemû meydanên xebatê bi zor ketin. Di bin zilm û zordarî û hovîtiya faşîzmê de domandina xebatê afîkî da zehmetir bû, afîkî de jî pêwîstir bû. Kadirên ku di van şertan de fedakarî û bixebitit jî, kêmbûn. Di van şertên nû ên giran de, dîsa AZAD jî bo bûr û baweriyê partiya xwe cihê ku ji hemû cihan xetertir kar girte li ser mile xwe. Cihê ku hevrê AZAD karê wî li ser milê xwe girtî karekî tim di bin gulebaraniyê de bû.

Heta AZAD cihê xwe li nav rêzên karwanên şehîdan de girt jî qet wextekî sistî nekir. Yek rojî ewî ne got ez westiyam, ez aciz bûm. Ev karê wî dikir, karê jiyaniya, jî partiya wî re bû dermanê gelek nexweşiyên. Ew pîrek bû jî bo partiya xwe û dost û hevgerên partiya xwe. Hevalekî bi bûr û bawerî û jî dil û can bi partiya xwe ve giredayî bû. Rêberiya ku dikir jî bo silameti û zera ne ditina hevalên xwe çî pêwîst ba dikir. Gava ewî biavêta, bi hesap davêt, kar de lez; a bê feyde cem wî ne bû. Dûr difikirî, teng fikirîn û teng girtina meselên jî tebiêtê wî dîr bû. Gelek caran dipîva, carekî dikir. Hemû ihtîmalên ku zera bide kar û hevalên wî û doza wî, dihesiband. Bi van hunerên xwe ve jî, rêberêkî şoreşgerî çak dihat naskirin. Ê ku carêkî pê re biçîwa, êdî dixwest tim bi wî re biçit. Bo ku

EZ PÊŞMERGEKI BÊ NAV Û BÊ NIŞAN
Û QEVDEK JI PÎNCARA WELAT IM
EZ DUH ŞEHÎD BÛM
ÎRO, NÛ HAT IM

Rojen BARNAS

bawerî û fesîrek girîng dihelê ser dorbedorên xwe.

Gava li ser karê xwe de bû çî xeter û tengasiyên çêbiba, ewî cesaret û xwînsariya xwe wînda nedikir. Tim bi dilekî rehet, fikirinekî rast wê çare bidîta jî bo derbaskirina xeterê. Bi van teybetiyên xwe ve ewî di karê xwe de tu car rusarî jî xwe re çenekir, nehişt rexne bene ser wî.

Lê mixabin ev bi van merxasiyên xwe û fedekariyên xwe jî dirêj nebû. Sala 1983'an 16'yê meha îlona wekî 10 jî Kurdistanî Tirkîyê di komeke dost û hevalan bi xwe re îna ku derbasî Sûriyê bibit. Dorî saet 03.20 ê şevê gihîstine ser tixûb û kemînên leşkerên cûnta faşîst ew gulebaran kirin. Heval AZAD teqandina yekemîn de birîndar ket. Bi birîndariya xwe ve jî heta ku gyan jî canê wî ye pak xelas nebû ewî gule bi sere cendirmên cûnta faşîst ve şeqandin. Xwe kir qurbanê hevalên xwe, jî xeynî xwe nehişt kes hevalên din bikevin destê dijmin. Canê xwe ê pak û bi biha gorî bawerî û hevalên xwe kir.

Gava şehîdbûna AZAD jî aliyê he-

valên wî ve hate bihîstin, hemûyan bi hev re bi yek deng gotin; Partiya Pêşeng hevalekî xwe ye wîlo wînda kir ku cihê wî nayê tije kirin." Bê guman cihê AZAD tijekirin pir zor e. Loma heta îro jî me nekariye cihê wî teji bikin. Şehîd AZAD, ne bes xisara partiya me bû. Şehîdbûna AZAD, jî bo Kurdistanî Tirkîyê û têkoşîna gelê me li parçên Kurdistanê ên din jî xisarek mezin bû. Lê belê hevalên AZAD baş dizanin, ku doza AZAD serê xwe bo dayî divê bê sekin bê meşandin. Em baş dizanin, ku şîr û girî bo şehîdan feyde nadit. Ger em cihê wan teji bikin, ala jî destê wan ketî, ne berdîrêrê, em wê wextê heqê şehîdan didîne. Her çiqas îro AZAD ne di nav me de ye, le ew bi bûr û baweriyê xwe, fedakarî û merxasiyê xwe di dilê me de ye, ew ê di hêlîna dilê me de her bijî.

Tu hêz ne karîna AZADAN jî Kurdistanê xelas bikin. Gelekî şoreşgerên wek AZAD jî nav xwe derînit têkoşîna wî tu caran nayê vemirandin. Dara azadiya gelê me bi xwîna AZADAN wê her bejin bide û bibe kelemekî di nav çavên neyaran de.

Kısa Dünya Haberleri

İTALYA: Sicilya adasında yeni bir NATO radar üssü inşa edildi. 16 m genişlikteki bir alana kurulan bu radar üssüne İtalyan yetkililerinin girmesi yasak. Daha önce kurulan bir askeri üsten sonra inşa edilen bu üs ile ABD, Akdeniz sahası içinde kontrolde daha da güçlü bir duruma geldi. Konu ile ilgili bir yorum yapan PRAVDA; "Amerika'nın stratejisini çizenler İtalya sahasında kendilerini evde hissediyorlar. Onlara göre müttefiklerle kendi planları üzerine görüşmek zorunlu; ama, yandaşlarının bu üslere girmesi yasak", diye belirtiyor. İlginç ama gerçek.

SSCB: Sovyetler Birliği'nde doktor kontrolünü zorunlu kılan hazırlıklar bitti. Böyle bir kontrol dünyanın hiç bir ülkesinde görülmemiş değil. Genel kontrol, değişik dallardaki doktorların her vatandaşı en az bir kez kontrol etmesini, bir hastalık anında tesbit edilmiş bir takım yeni aşamaların başka hastalıklara dönüşmesini engellemek için tahlillerin yapılmasını içeriyor.

Bu zorunlu ve geneli kapsayan sağlık kontrolüne göre vatandaşlar üç gruba ayrılıyorlar. Birinci grupta; özel bakım isteyen ve hastalık belirtileri gösteren hastalar, ikinci grupta; Bazı hastalıklara rahatlıkla yakalana bilen ve bu nedenle de gözaltında bulundurulması gereken insanlar, üçüncü grupta da sağlıklı insanlar var.

Sovyetler Birliği'nde bugün her 10.000 kişiye 40'tan fazla doktor ve yaklaşık 130 bakım yeri düşmektedir.

SOVYETLER BİLİM ADAMLARI ATOMLA ÇALIŞAN SUNİ KALP YAPILAR (APN)

SSCB: ABD ve NATO dünyayı yok etmenin planları doğrultusunda atom yüklü kitle kıyım silahları üretirken, Sovyet Bilim adamları atomu insanların geleceği için kullanmanın yollarını arıyorlar. Bunlardan en son örnek atom gücü ile çalışan suni kalbin yapımıdır. Özel bir maddeden yapılan yüreğe atom ile çalışan küçük bir motor yerleştiriliyor. Bu motor, uzun dönem kanı vücudun her tarafına pompalayabiliyor. Bu yeni buluşun insanlarda denemesini erken bulan bilim adamları, eksikliklerin olduğunu, buluşun dayanıklılığı, güvenilirliği ve rahatlığı konusunda emin olmadıklarını belirtiyorlar. Ancak tüm sorunların gelecekte çözülebileceğini söylüyorlar.

(APN)

LİBYA-FAS: Fas'ta yapılan halk oylamasında halkın % 99, 97'si Libya-

Fas birliği için oyunu kullanınca Libya-Fas Birliği kesinleşti.

İki ülke arasındaki bu birliğin her iki ülke ekonomisi ve güvenliği için ileri bir adım olduğu hem Kral Hasan hem de Muammer Kaddafi tarafından açıklandı. Yine iki lider tarafından yapılan açıklamada, bu birliğin yeni bir Kuzey Afrika yaratacağını, Arap dünyasının birliği için ileri bir adım olduğu belirtildi.

DDR (Demokratik Almanya Cumhuriyeti)'nde rakamlarla kadın:

DDR'de kadınların yaklaşık % 90'ı meslek sahibi ve öğrencidir. Buna paralel olarak, 0-3 yaş arasındaki çocukların % 67'si, 3 yaştan yukarı olan çocukların % 100'ü için çocuk kreşi var.

DDR İşçi Sendikaları Birliği (FDGB)'nin % 52'sini kadınlar oluşturmaktadır. İşyerlerindeki sendika başkanlarının % 45'i, FDGB'nin merkez yönetim üyelerinin % 51'i kadındır.

GÖÇMENLER BAKANİ ANITA GRADIN UPPSALA'DA

GÖÇMENLERLE TOPLANTI YAPTI
20.9.1984 günü Uppsala kentinde yapılan bir toplantıda İsveç Göçmenler Bakanı ANITA GRADIN, önce hükümetin göçmen politikasına değindi daha sonra da soruları cevapladı.

Toplantıya çeşitli uluslardan göçmen dernekleri temsilcileri ve çok miktarda da insan katılmıştı. Toplantıya katılan kuruluşlardan biri de Türkiye ve Kürdistan Halkları ile Dayanışma Komitesi idi. Komite, Anita Gradin'e iltica kampları, işsizlik ve Anadil eğitimi ile ilgili sorular yöneltti. Komite adına soru yöneten arkadaş; İsveç'e iltica eden politik insanların seçme özgürlüğünün yok edildiğini, kamplara kapatılarak izole edildiklerini dile getirdi ve kampların ortadan kaldırılmasını istedi. Daha sonra işsizlik konusuna değinen arkadaş, İsveç'teki işsizliğin yabancı düşmanlığına köriklediğini, göçmen gençlik içindeki yoğun işsizliğin tehlikeli boyutlara ulaştığını belirterek bunlar için ne gibi tedbirlerin alındığını sordu. Yine anadil eğitiminin önemini dile getiren arkadaş, haftada 1,1 saatlik sürenin az olduğunu ve bunun yükseltilmesi gerektiğini dile getirecek bu alanda nelerin yapılacağını sordu.

Bakanca verilen cevaplar oldukça muğlakti. Ancak, anadil konusunda kendisinin de aynı görüşte olduğunu, sorunun çözümü için yeni yolların birlikte bulunabileceğini belirtti.

SIYASİ İLTICACILARIN YERLEŞTİRİLMESİNDE BELEDİYELERİN SORUMLULUĞU DAHA BÜYÜK OLACAK

Derneğimiz Kürdistanlı Demokratik İşçiler Birliği (YKDK), Stockholm Belediyesi Göçmenler Dairesi'nin (Invandrarförvaltningen) çağırısı üzerine, 17. 9. 1984 günü saat 17 00-20.30 arasında yapılan bir toplantıya katıldı. Toplantının amacı, 1 Ocak 1985 tarihinden itibaren siyasi ilticacıların belediyelere kabulü ve yerleştirilmesi ile ilgili değişiklikler konusunda göçmen derneklerine bilgi vermek idi. Ayrıca Göçmen Dairesi ile göçmen dernekleri arasında işbirliğinin daha iyi geliştirilmesi için yapılması gereken şeyler üzerine de görüş alışverişinde bulunuldu.

İsveç hükümeti, 1 Ocak 1985 tarihinden itibaren, siyasi ilticacıların yerleştirilmesinde belediyelerin daha büyük sorumluluklar yüklenmeleri gerektiği doğrultusunda bir karar aldı. Bu nedenle de belediyeleri tek tek ziyaret etmekte olan Göçmenler Bakanlığı görevlileri, her belediyenin belli bir kontenjan ayırması bu konuda gereken hazırlıkları yapması için yoğun bir şekilde çalışmaktadırlar.

Stockholm Belediyesi, tüm ülkeye yılda ortalama 5.000 ilticacının geleceğinden hareket ederek tüm il için 2.000 kişiyi kabul edeceklerini ve bunlardan 850 kişinin stockholm'eyleştirilebileceği konusunda karara varmış. Geriye kalan 1150 kişinin de Stockholm'e bağlı diğer belediyelere, Örneğin Marsta, Spanga, Bromma vs. yerleştirilmesi isteniliyor. Bazı belediyeler öneriyi kabul etmiş ve kontejan da ayırmış bulunuyorlar.

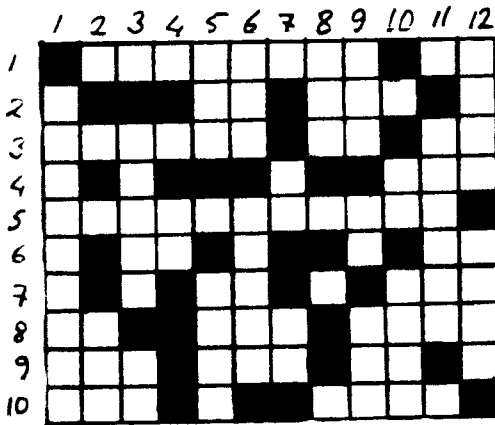
Toplantıya katılan Sosyal Hizmetler Dairesi Göçmenler Bölüm Şefi de yakında Kürtçe, Türkçe ve Farsça olmak üzere üç sosyolog atanacağını belirtti.

Derneğimiz adına katılan arkadaş, ilticacıların içinde bulunduğu zor durumu, belli bölgelerdeki yığınlaşmayı dile getirdi. Bazı bölgelerin getto haline getirilerek değinerek, bu politikanın olumsuz sonuçlarını örneklerle dile getirdi. Bundan böyle, göçmen sorunlarının çözümü için tüm göçmen derneklerinin işbirliğinin önemine değindi.

Derneklerin daha verimli olması için, derneklere, Göçmenler Dairesi tarafından finanse edilmek üzere, kadro verilmesi önerisi, diğer dernekler tarafından da desteklendi.

Bundan böyle, ilişkilerin ve bilgilendirme toplantılarının daha sık yapılması dileğiyle toplantı son buldu.

xaçerêz

ÇEPERAST

1) Tiştên komkirî, berhevkirî di folklorê de. -Nexweşiyek.

2) Dîn, mezheb. -Bi Farişî lêv.

3) Ne erzanî. -Di kîmyayê de kurtenivîsa Nîkelê. (berepaş) -Bûyerek xuzayiyê

4) Xerab, zîst, pis, lewîfî, ne baş.

5) Rejîsorekî Kurd ku gelek bi nav û deng e, herwiha gelek filimên wî xelat girtin. Ev rejîsorekî me yê bi nav û deng di roja 9.9.84 an da li Parisê wefat kir navê wî.

6) Ji hefte rojek. -Cinsekî daran.

7) Kesê ku mêrê wê, an jî na wî miri be jê re tê gotin (berepaş) -Kesê pişt bi milik.

8) Kurtenevîsa Litreyê. -Li Kurdistanê bajarek ku çendkêberê serokê Tirkîyê li wê derê axaftinek kir, ku di axaftina xwe de digot "Ma em eşqiyan îdam nekin emê çî bikin, qey em wan xwedî nakin" -Seda, sewt.

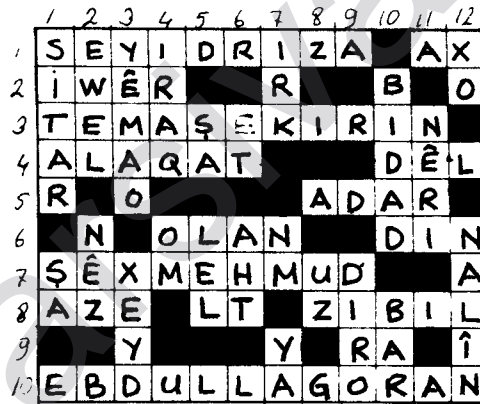
9) Deveyê nêr. -Nîjadek, herweha di Kurdî de ji bo bankirina mêran nîdayek.

10) Bi Kurdî ji Asiyê re dibêjin, herweha di maneya şifûk de ye jî. -Li Kurdistanê Îraqê bajarek (berepaş)

SEREJÊR

- 1) Pêşnavê serokê Serhildana Nehfî.
- 2) Li hin herêmên Kurdistanê di maneya (şewitan) de tê bikaranîn (berepaş)
- 3) Nvê kovareke zarokan, ku li Swedê derdikeve, heta nuha 12 hejmarên wê derketin. -Ne tûj.
- 4) Di Kîmyayê de kurtenivîsa Manganê.
- 5) Şert, şurût. -Mizgeft, îbadetxane (berepaş)
- 6) Navêk. -Kîtabek Muqedes û pîroz.
- 7) Mêrê mangê, ango çêlekê. -Li hin herêmên ji bo zewacê tê gotin.
- 8) Dînî, mezhebî.
- 9) Bîşîrîn, tebesum. -Tûj, ne rehet, jêhatî, jîr. -Sire, sefer, car.
- 10) Di Elîfbeya Kurdî de xwendina herfekê. -Gel.
- 11) Kullîkek ku buharê derdikeve, herweha di Kurdî de ji bo navê keçan jî tê gotin.
- 12) Endemekî PPKK yê ku roja 16.9.1983 an de di şnor de di şerekî bi leşkerên Tirkan re de şehîd keti bû, navê wî. -Li hin herêmên Kurdistanê ji bo îstasyona radyoyê tê bikaranîn.

BERSÎVA HEJMARA 55'AN

VVN-BDA ve KKDK Celle ŞİLİLİ ve KÜRDİSTANLI ANTI-FAŞİSTLERLE DAYANISMA GEÇESİ DÜZENLEDİLER

Pinoşet karşı-devriminin 11. Evren faşist diktatörlüğünün 4. yıldönümü nedeniyle VVN-BDA ve KKDK Celle birlikte gece düzenlediler. Şilili Anti-faşist Gençlik Örgütü'nden Bayan Elizabeth, Kürdistan'dan M.S Boğa kendi ülkelerindeki gelişmelerle ilgili açıklamalarda bulundular.

Yüze yakın Alman Ve Kürdistanlı'nın katıldığı gece olgun bir ilgi gördü. İnsanca bir yaşamın faşist diktatörlük şartlarında olamayacağını sık sık vurgulandığı gecede, faşizmi devirmenin ancak yığınsal halk hareketiyle mümkün olacağı vurgulandı. Bugün Şili'de anti-faşist muhalefet yığıtçe direniyor ve bütün muhalefet potansiyelini mücadeleye çekmeye devam ediyor. Şili'de verilen güncel mücadeleden ve onun tarihi kazanımlarından Türkiyeli ve Kürdistanlı güçler çok şey öğrenebilirler.

Kürdistan'da bugün verilen mücadelenin acil görevinin anti-faşist güçleri ve muhalefeti örgütlemek olduğu, "bunun için önümüzde güçbirliği ve cephe kurma ödevi acilen durmaktadır" dendi.

Gecede, Şili'den Ulusal Protesto Günlerinden video-film, ve Şili ve Kürdistan'dan halk türkülleri okundu.

Sağcı Bonn Hükümetinin İçişleri Bakan'ının yeni Yabancılar Kanunu'na karşı hazırlanan bir öneri bütün dinleyiciler tarafından onay görerek Bonn'a gönderildi.

ARMANC Muhabiri

KKDK GIESSEN

KONGRA XWE A DUDUYAN PEKANI

Kongra KKDK Giessen di 2 (dudu) ye îlonê 1984 de çêbû. Di Kongrê de gelek hêzên Tirk û Kurd jî amade bûn û pişgiriya xwe bi KKDK'ra beyan kirin. Hinek Almanên demoqrata jî di Kongrêde çê girtin.

Pevivandina vekirina kongrê bi Kurdî u bi Tirkî çê bu ji bo mivanen Alman ji bi Almanî hate axaftin. Piştî axaftinê li ser xebata sala borî û li ser xebatên nû kongre xelas bû. KKDK

Giessen organên xwe ên nû hilbijartin. Dawiyê hemû van tiştan grûba muzik a Koma Hewar û Folklor a KKDK, stran û listikên gelê Kurd pêşkeşî temaşevana kirin.

Kongra KKDK Giessen bi serfirazî derbaz bû.

Nûçevanê ARMANC
Giessen
25.9.1984

ARMANC

OKU

OKUT!

EKİM DEVRİMİNİN 67. YILI KUTLU OLSUN

Bundan 67 yıl önce işçi sınıfının bilimi Marksizm-Leninizm, kuramsal alandaki varlığını aşip Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP) tarafından pratik yaşama geçirildi. Bu başarı o güne kadar Marksizm-Leninizm in bir ütopya olduğunu ve öyle kalmaya mahkum olacağını ve bunun hiç bir zaman için pratik yaşama geçemeyeceğini iddia edenlerin yüzüne indirilen en büyük şamardır.

Hiç kuşkusuz bu durum dünya işçi sınıfının ve ezilen halklar açısından büyük bir başarı ve korunması gereken bir kazanımdı. Aynı zamanda bu gerçeklik burjuvazi açısından bir tehlike oluşturuyordu. Bu durum karşısında, emperyalizm genç Sovyet devletini bir an önce ortadan kaldırmak için var olan bütün olanaklarını seferber etti. Burjuvazi bu çabasını 1939'da faşist Hitler diktatörlüğünü Sovyetlere saldırmaya denemeye çalıştı. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğini ortadan kaldırmak için nazi orduları taaruza geçti. Bilindiği gibi bu saldırı sonucunda Sovyet halkı 20 milyon üzerinde şehit vererek, ülkesini korudu ve aynı zamanda burjuvazinin bu hırçınlığı faşist Hitler diktatörlüğünün sonunu getirdi.

O günden itibaren emperyalizmin Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği nezdinde sosyalizme karşı saldırı politikası değişik biçimler altında sür-

rüp gelmektedir.

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler, Lenin'in barış içinde bir arada yaşama ilkesinden hareketle dünya barışının korunması için azami çaba sarfetmektedirler. Fakat bu durum yani barışın sağlanması durumu, emperyalist tekellerin çıkarlarıyla çelişmektedir. Emperyalist sistem ve özellikle de emperyalist silah tekelleri dünya barışının korunmasından oldukça rahatsızdırlar.

Sosyalizmin paratik yaşam kazanmasından günümüze kadarki realite de göstermiştir ki, emperyalizm barış içinde sosyalizmle rekabet edememektedir.

Bugün Sovyetler Birliği 270 milyonluk nüfusuyla işsizlik sorununun olmaması -ve bu durum aşağı yukarı diğer sosyalist ülkeler içinde geçerlidir.- Buna karşın emperyalist sistemin başını çeken ABD de ise artık kendi istatistiklerinin bile hesaplamakta güçlük çektiği bir işsizler ve açlar ordusu bulunmaktadır. Bu durum diğer kapitalist ve emperyalist ülkelerde daha fazla değişir de, daha az değildir.

Bu gerçekliğin ortaya çıkmasıyla, dünyada sosyalizm bir saygınlık kazanmıştır. Ve dünya işçi sınıfı ile ezilen halklarını sosyalizme yöneltmiştir.

Sosyalizm açısından bu olumlu gelişme ve saygınlık emperyalizmi daha

da hırçınlaştırmıştır. Emperyalizmin bu hırçınlığı Reagan politikasında somutlaşmıştır. Reagan iş başına gelir gelmez önüne sosyalizmi ortadan kaldırma hedefini koydu. Bunun için de silahlanmaya hız vererek dünya barışını tehdit etmeye başladı. Ve bu çabasını sürdürmektedir.

Reagan şahsında emperyalizm sesli düşünmeye başladı. Örneğin geçenlerde, Reagan'ın sözümlerinde ona bir mikrofon denemesi sırasında radyo ve TV, si aracılığıyla halka şu mesajını iletliyordu. "Yurttaşlarım, size açıklamakta sevinç duyuyorum ki Rusyayı ebediyen yasa dışı kılacak bir yasayı imzalamış bulunuyorum. 5 dakika sonra bombalamaya başlıyoruz" sözleri emperyalizmin ne derece hırçınlaştığının açık kanıtıdır.

Reagan'ın "ŞAKA" sına bazı Amerikalıların verdikleri yanıtlara bakalım. Helen Williams 65 yaşında bir tiyatro oyuncusu. Mikrofon denemesi yapmış olan herkes bu sırada saçmaladığını bilir. James Johnston 36 yaşında zenci bir makinist "bu kovboy beni o kadar korkuttu ki korkudan bembeyaz kesildim" Javier Mahon: 28 yaşında bir koruma görevlisi: "deliden de öte hasta" diyorlar. Ayrıca Reagan'ın bu sesli düşünmesini değerlendiren Sovyet Tass Ajansı, Reagan'ı çağımızın Hitler'i olarak değerlendirdi. Sanırız gerek bazı Amerikalıların değerlendirmelerine ve gerekse de Sovyet Tass Ajansı'nın Reagan'ı Hitler'e benzetilmesine fazla eklenecek bir şey yoktur. Ve onların bu kuşkularına katılmamak elde değildir.

Hiç kuşkusuz bilimsel sosyalizme salt emperyalizmden saldırılar gelmektedir. Bazı küçük burjuva, dar kafalılar, savaşımın zorlukları karşısında içine girdikleri bunalımı, bilimsel sosyalizmin yani Marksizm-Leninizmin bir bunalımı olarak değerlendirip, bu kafa karışıklıklarına bir örtü bulmak için, kendi çıkmazlarını Marksizm-Leninizmin bir çıkmazı gibi değerlendiriyorlar. Bunlar, savaşımın zorlu dönemlerinde kendi yanlışlarını görüp, kabullenmeleri yerine, Marksizm-Leninizme karşı yeni "Mentaliteler" arama yoluna koyuluyorlar.

Ne emperyalizmin hırçınlaşan saldırıları ne de Marksizm-Leninizm'e karşı yeni "mentaliteler" arama çabaları sosyalizmin zaferini engellemebilir. Zafer er veya geç sosyalizmin olacaktır.

Ekim devriminin 67. yıldönümü dünya işçi sınıfına ve ezilen halklara kutlu olsun.

ARMANC

MONTHLY KURDISH MAGASİNE / MÂNATLIG KURDISK TIDSKRIFT

ADDRESS: ARMANC : Tunnelgatan 14-2tr 111 37 Stockholm-Sweden Tel:08/10 12 89

Ans-Utgv(Xwedi) : YKDK (Kurdiska Demokratiska Arbetarunionen)

Price:(buha) : 7,5 kr / 2 Dm / 50 TL.

Abone : 90 Kronor/ år / year / sal / - POSTGIRO:82 48 58-5

ISSN: 0348-7385